



GARKALNES NOVADA VĒSTIS

AMATNIEKI • BALTEZERS • BERĢI • BUKULTI • GARKALNE • LANGSTIŅI • MAKSTENIEKI
PRIEDKALNE • PRIEŽLEJAS • SKUĶĪŠI • SUNĪŠI • SUŽI • UPESCIEMS • ZIEMEĻNIEKI

Nr. 209 • JANVĀRIS 2020 • WWW.GARKALNE.LV

GARKALNES NOVADA DOMES INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

PAR 2020. GADA PUTNU IZZIŅO ZAĻĀS VĀRNAS RADINIEKU – ZIVJU DZENĪTI

Latvijas Ornitoloģijas biedrība (LOB) par 2020. gada putnu izvēlējusies arī Garkalnes novadā sastopamo zaļās vārnas radinieku – zivju dzenīti (*Alcedo atthis*). Par upēs mītošajām putnu sugām informācijas ir maz, tāpēc šī suga ir izvēlēta par gada putnu. Tas ir aicinājums ikvienam izpētīt upes, portālā Dabasdati.lv reģistrējot gan zivju dzenīša, gan citu putnu novērojumus. Šis ir gads, kad tiek uzsākts arī darbs pie jauna Latvijas ligzdojošo un ziemojošo putnu atlanta.

“Šobrīd mums nav informācijas, ka zivju dzenīšu skaits samazinātos, taču mūsu rīcībā esošās ziņas par šo sugu ir trūcīgas, jo to specifiskā dzīvesveida dēļ neietver esošās uzskaites programmas. Tas attiecas arī uz citām upju putnu sugām. Tā kā sākam darbu pie jauna Latvijas ligzdojošo putnu atlanta, esam izvēlējušies šo sugu, lai aicinātu cilvēkus pārbaukt upes, portālā Dabasdati.lv reģistrējot gan zivju dzenīša, gan citu putnu novērojumus. Īpaši koncentrēsimies uz tām upēm, kur zivju dzenīšu uzskaites veiktas senāk, lai iegūtu

skaidrāku priekšstatu par šīs sugas populācijas pārmaiņām,” stāsta Latvijas Ornitoloģijas biedrības valdes priekšsēdētājs Viesturs Ķerus.

Zivju dzenītis pārtiek no nelielām zivtiņām, kuras noķer pikējot ūdenī. Savu ligzdu tas veido krastu atsegumos izraktās alās. Par alas pierību zivju dzenītim var droši pateikt ar ožas palīdzību – tai ir izteikta zivju smaka. Latvijā zivju dzenītis ir sastopams visu gadu.

Īpaša vērtība gan zivju dzenīšu novērojumu reģistrēšanā, gan Latvijas ligzdojošo un ziemojošo putnu atlanta darbā būs ekspedīciju organizēšana pa upēm, kuras pieteikt ir aicināts ikviens interesents. Šī ir lieliska iespēja laivošanas entuziastiem apvienošanas kārtā iegūt vērtīgus datus par upju putniem. Par saviem novērojumiem gan šādās ekspedīcijās, gan ārpus tām, ikviens aicināts ziņot portālā Dabasdati.lv vai ierakstot putnu balsis, ziņot uz e-pastu: putni@lob.lv.

LOB



LAIMĪGU JAUNO 2020. GADU! PAR MELIORĀCIJU SUŽU CIEMĀ



Ar sirsnīgiem un jautriem mirkļiem k/c “Berģi” tika aizvadīts Vecgada vakars. Neliels ieskats iespējams Garkalnes Ziņās 331.



Saistībā ar to, ka Sužu ciemā gadiem ir sasāpējusi problēma ar augsto gruntsūdeņu novadīšanu, tad Garkalnes novada dome atrada līdzekļus un iespējas, lai šo lietu kārtotu un risinātu. Tāpēc kopā ar deputātu Gunāru Bērtulsonu devāmies apskatīt padarīto un to, kas vēl jāpadara. Laika gaitā augsto gruntsūdeņu problēma radīja daudziem Sužu iedzīvotājiem nepatīkamus apstākļus, kad gruntsūdeņu līmenis pacēlās. Diemžēl drenāžas infrastruktūra bija savu laiku nokalpojusi. Sistēma atsevišķu bezatbildīgu iedzīvotāju izgāzto un atstāto sadzīves atkritumu dēļ ir aizsērējusi. Mehānizatori teicās, ka rokot grāvjus viņi esot atraduši dažādus

sadzīves priekšmetus: riepās, klozetpodus, betona, bleķa gabalus, par konservu bundžām, pudelēm, šīfera gabaliem un stikliem nemaz nerunājot. Savukārt, Sužu sūkņu stacija gadu gaitā ir izdemolēta un tās vietā prasās kāds modernāks risinājums. Tāpēc ciema iedzīvotājs Modris Bērzkalns, kurš ir bijušais “Darzkopības biedrības” priekšsēdētājs, Sužu ciema iedzīvotājus aicina pieskatīt un kopt sev apkārt esošo teritoriju, jo kas gan vislabāk zin Sužus, ja ne ciema iedzīvotāji.

Vairāk skatieties Garkalnes Ziņās 331.

Mārcis Bauze-Krastiņš

**INFORMĀCIJA PAR AKCIJU SABIEDRĪBAS “CONEXUS BALTIC GRID” DABASGĀZES PĀR-
VADES SISTĒMAS GĀZAPGĀDES OBJEKTU, INŽENIERBŪVJU UN INŽENIERKOMUNIKĀCIJU
AIZSARGJOSLĀM, SAIMNIECISKĀS DARBĪBAS IEROBEŽOJUMIEM ŠAJĀS AIZSARGJOS-
LĀS, BĪSTAMĪBU UN DROŠĪBAS PASĀKUMIEM RŪPNIECISKĀS AVĀRIJAS GADĪJUMĀ**

I. Vispārīgā informācija par aprobežojumiem

Akciju sabiedrības “Conexus Baltic Grid” (turpmāk – Sabiedrība) dabasgāzes pārvades sistēmas gāzapgādes objektiem, inženierbūvēm un inženierkomunikācijām (turpmāk visi kopā saukti – Objekti) saskaņā ar Aizsargjoslu likumu ir noteiktas ekspluatācijas un drošības aizsargjoslas. Ekspluatācijas aizsargjoslu galvenais uzdevums ir nodrošināt dabasgāzes pārvades sistēmas gāzesvada efektīvu un drošu ekspluatāciju un attīstības iespē-
jas. Savukārt drošības aizsargjoslu galvenais uzdevums ir nodrošināt vides un cilvēku drošību šo objektu ekspluatācijas laikā un iespējamo avāriju gadījumā, kā arī pašu objektu un to tuvumā esošo objektu drošību.

1. Ekspluatācijas aizsargjoslas

Saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 22.pantu ekspluatācijas aizsargjoslas ap gāzesvadiem, gāzapgādes iekārtām un būvēm, gāzes noliktavām tiek noteiktas, lai nodrošinātu to ekspluatāciju.

- 1.1. gar gāzesvadiem ar spiedienu vairāk par 1,6 megapaskāliem ekspluatācijas aizsargjoslas veido zemes gabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas virsmas katrā pusē no gāzesvada ass - 15 metru attālumā no gāzesvada ass;
- 1.2. ap gāzes regulēšanas stacijām ekspluatācijas aizsargjoslas veido zemes gabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas virsmas ārpus šo objektu būvju ārsienām, iezogojuma vai norobežojošām konstrukcijām - 6 metru attālumā;
- 1.3. ap pretkorozijas elektroķīmiskās aizsardzības iekārtu anodu zemējumiem – 4 metru attālumā zemējuma kontūras;

2. Drošības aizsargjoslas

Drošības aizsargjoslu galvenais uzdevums ir nodrošināt vides un cilvēku drošību Objektu ekspluatācijas laikā un iespējamo avāriju gadījumā, kā arī pašu objektu un to tuvumā esošo objektu drošību. Ap gāzesvadiem, gāzes regulēšanas stacijām un gāzes mērīšanas stacijām – drošības aizsargjoslas veido zemes gabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas virsmas katrā pusē no gāzesvada ass vai nosacītas vertikālas virsmas ārpus šo objektu būvju ārsienām, iezogojuma vai norobežojošām konstrukcijām

Saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 32.2. pantu Objektiem ir noteiktas šādas drošības aizsargjoslas:

- 2.1. gāzesvadam un gāzes regulēšanas stacijām ar darba spiedienu virs 1.6 megapaskāliem un ar gāzesvada diametru:
 - 2.1.1. līdz 300 mm – 75 metru attālumā;
 - 2.1.2. 300 mm līdz 600 mm – 125 metru attālumā;
 - 2.1.3. 600 mm līdz 800 mm – 150 metru attālumā.
- 2.2. ap gāzesvadiem ar spiedienu virs 1,6 megpaskāliem un gāzes regulēšanas un mērīšanas stacijām, ja šie gāzesvadi un šīs stacijas izbūvētas vai pārbūvētas pēc 2002.gada 1.septembra, tiek noteikta ar būvprojekta aprēķinu, bet ne mazāk kā:
 - 2.2.1. 25 metri no gāzesvada ass – ap gāzesvadiem ar spiedienu virs 1,6 megapaskāliem;
 - 2.2.2. 100 metri – ap gāzes regulēšanas un mērīšanas stacijām.

3. Aprobežojumi aizsargjoslās

3.1. Vispārīgie aprobežojumi aizsargjoslās atbilstoši Aizsargjoslu likuma 35.pantam:

- 3.1.1. vispārīgos aprobežojumus aizsargjoslās nosaka likumi un Ministru kabineta noteikumi, tos var noteikt arī ar pašvaldību saistošajiem noteikumiem, kas izdoti to kompetences ietvaros;
- 3.1.2. ja objektam ir noteikta aizsargjosla, tā īpašniekam vai valdītājam ir atļauts aizsargjoslā veikt attiecīgā objekta ekspluatācijai, remontam, atjaunošanai, pārbūvei nepieciešamos darbus. Par to rakstveidā brīdi-
nāms zemes īpašnieks vai tiesiskais valdītājs vismaz divas nedēļas pirms darbu uzsākšanas, izņemot avāriju novēršanas vai to seku likvidēšanas darbus, kurus var veikt jebkurā laikā bez brīdinājuma;
- 3.1.3. aizsargjoslās, kas ir lauksaimniecības zemēs, plānotie ekspluatācijas, remonta, atjaunošanas un pār-
būves darbi veicami laikposmā, kad šīs platības neaizņem lauksaimniecības kultūras vai kad ir iespējama lauksaimniecības kultūru saglabāšana, izņemot avāriju novēršanas vai to seku likvidācijas darbus, kurus var veikt jebkurā laikā;
- 3.1.4. pēc darbu veikšanas objekta īpašnieks vai valdītājs sakārto zemes platības, lai tās būtu derīgas iz-
mantošanai paredzētajām vajadzībām, kā arī atļidzina zemes īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam darbu izpildes gaitā nodarītos zaudējumus. Zaudējumu apmēru nosaka un zaudējumus atļidzina likumos noteiktajā kārtībā vai pēc savstarpējas vienošanās;
- 3.1.5. ja aizsargjoslas sakrīt vai krustojas, ar attiecīgo objektu ekspluatāciju un remontu saistītos darbus kopīgajos aizsargjoslu iecirkņos veic attiecīgo objektu īpašnieki vai valdītāji pēc savstarpējas vienošanās;
- 3.1.6. juridiskās un fiziskās personas, veicot aizsargjoslās darbus, kuru dēļ ir nepieciešams objektus aiz-
sargāt no bojājumiem, pārbūvēt vai pārvietot, aizsardzības, pārbūves vai pārvietošanas darbus veic pēc saskaņošanas ar attiecīgā objekta īpašnieku vai valdītāju. Ar minētajām darbībām saistītās izmaksas sedz attiecīgā juridiskā vai fiziskā persona vai - pēc savstarpējas vienošanās - objekta īpašnieks vai valdītājs;
- 3.1.7. juridiskajām un fiziskajām personām aizsargjoslās jāizpilda attiecīgā objekta īpašnieka vai valdītāja likumīgās prasības;
- 3.1.8. pašvaldību un atbildīgo valsts institūciju dienestiem kontroles un uzraudzības nolūkos atļauts apmeklēt aizsargjoslu teritorijas jebkurā laikā saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto kontroles veikšanas kārtību. Objektu īpašnieku vai valdītāju dienestiem kontroles un uzraudzības nolūkos atļauts apmeklēt aizsargjoslu teritorijas jebkurā laikā, iepriekš par to brīdinot zemes īpašnieku, bet, ja tiesības lietot zemi nodotas citai personai, - zemes lietotāji;
- 3.1.9. tāda objekta īpašnieks vai valdītājs, kuram noteikta aizsargjosla, izmanto šo aizsargjoslu, nemaksājot atļidzību par nekustamā īpašuma lietošanas tiesību aprobežojumu. Šis nosacījums neierobežo nekustamā īpašuma īpašnieka, valdītāja vai lietotāja tiesības prasīt viņam radīto tiešo zaudējumu atļidzību.

3.2. Speciālie aprobežojumi ekspluatācijas aizsargjoslās saskaņā ar Aizsargjoslu 56.pantu:

- 3.2.1. aizliegts ierīkot atkritumu apglabāšanas poligonus;
- 3.2.2. aizliegts nomest smagumus, izmest vai izliet zemē kodīgas vai koroziju izraisošas vielas, degvielu vai eļļošanas materiālus;
- 3.2.3. aizliegts veikt darbus, kas saistīti ar spridzināšanu un derīgo izrakteņu ieguvī;
- 3.2.4. aizliegts aizkraut un norobežot ar žogiem pievedceļus un pieejas gāzesvadiem, gāzapgādes iekārtām un būvēm, gāzes noliktavām un krātuvēm;
- 3.2.5. aizliegts staigāt pa virsūdens gāzesvadu pārejām;
- 3.2.6. aizliegts veikt darbus, kas saistīti ar zemes applūdināšanu;
- 3.2.7. aizliegts aizsargjoslās gar zemūdens gāzesvadiem braukt ar izmestu enkuru vai tīkliem, ierādīt zvejas vietas un zvejot, ķert ūdens dzīvniekus un iegūt ūdensaugus ar dziļūdens rīkiem;
- 3.2.8. aizliegts audzēt kokus un krūmus platībās, kuras norādītas aizsargjoslu noteikšanas metodikā;
- 3.2.9. aizliegts būvēt jebkuras ēkas;
- 3.2.10. aizliegts izvietot lopbarības, minerālmēslu, bīstamu ķīmisko vielu un produktu, kokmateriālu, uzliesmojošu, viegli un īpaši viegli uzliesmojošu vielu, produktu un materiālu glabātavas;
- 3.2.11. aizliegts izvietot degvielas uzpildes stacijas;
- 3.2.12. aizliegts ierīkot kuģu, lielaivu un peldošu celtnu piestātnes, kā arī veikt gultnes padziļināšanas un zemes smelšanas darbus;
- 3.2.13. aizliegts ar jebkādam darbībām traucēt gāzapgādes uzņēmuma darbiniekus, kuri aizsargjoslā veic ekspluatācijas, remonta, pārbūves, avāriju novēršanas vai to seku likvidēšanas darbus;
- 3.2.14. ja nav noslēgta rakstveida vienošanās ar gāzesvadu, gāzapgades iekārtu un būvju, gāzes noliktavu un krātuvju īpašnieku, aizliegts:
 - veikt darbus ar uguni un lielsmu, dzīt pāļus, lietot triecienmehānismus ar jaudu, kas lielāka par 100 kilovatiem,
 - veikt zemes darbus dziļāk par 0,3 metriem, bet aramzemēs - dziļāk par 0,45 metriem, kā arī meliorācijas un grunts planēšanas darbus,
 - veikt ģeoloģiskos, ģeodēziskos un citus pētniecības darbus, kas saistīti ar urbumu veidošanu un grunts paraugu ņemšanu (izņemot augsnes paraugus),
 - būvēt, atjaunot vai pārbūvēt inženierbūves;
 - ierīkot brauktuves un brauktuvju šķērsojumus,
 - veikt citus darbus, kas traucē gāzesvadu, gāzapgādes iekārtu un būvju, gāzes noliktavu un krātuvju ap-
kalpošanu vai var bojāt šos objektus.
- 3.3. Speciālie aprobežojumi drošības aizsargjoslās saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 58.2 pantu:
 - 3.3.1. aizliegts būvēt jaunas ēkas vai pārbūvēt nedzīvojamās ēkas par dzīvojamām ēkām, kā arī – ja nav noslēgta rakstveida vienošanās ar gāzesvadu, gāzapgādes iekārtu un būvju, gāzes noliktavu un krātuvju īpašnieku – pārbūvēt esošās ēkas;
 - 3.3.2. aizliegts būvēt vai atvērt jaunas sporta, izglītības un atpūtas būves vai iestādes vai esošās ēkas pār-
būvēt par sporta, izglītības un atpūtas būvēm vai iestādēm;
 - 3.3.3. aizliegts ierīkot spēļu laukumus un atpūtas zonas;

- 3.3.4. aizliegts rīkot publiskus pasākumus;
- 3.3.5. aizliegts izvietot degvielas uzpildes stacijas;
- 3.3.6. aizliegts veikt citus darbus (vai darbības), kas traucē nodrošināt vides un cilvēku drošību gāzesvadu, gāzes regulēšanas staciju, gāzes regulēšanas punktu, dabasgāzes kompresoru staciju, gāzes krātuvju, šķidrinātās ogļūdeņražu gāzes noliktavu, krātuvju un uzpildes staciju, sašķidrinātā ogļūdeņražu gāzes balonu noliktavu un tirdzniecības punktu vai autobobiļu gāzes uzpildes staciju ekspluatācijas laikā un iespējamo avāriju gadījumā;
- 3.3.7. gāzesvada īpašnieks kopā ar autoceļa pārvaldītāju nodrošina transportlīdzekļu apstāšanās aizliegumu drošības aizsargjoslās gar gāzesvadu ar spiedienu virs 1,6 megapaskāliem.

4. Papildinformācija

- 4.1. Ievērojot Aizsargjoslu likuma 35.panta sestās daļas noteikumus, Sabiedrība norāda, ka jebkurai fiziskai un juridiskai personai, veicot darbus aizsargjoslā, ir pienākums saskaņot ar Sabiedrību jebkurus darbus Objektu aizsargjoslā, tajā skaitā:
 - 4.1.1. pirms projekta dokumentācijas izstrādes uzsākšanas, jebkāda veida būvniecerei, saņemt no Sabied-
rības tehniskos noteikumus, sūtīt iesniegumu pa pastu uz Sabiedrības juridisko adresi Rīgā, Stigu ielā 14, LV-1021, vai elektroniski uz e-pastu: info@conexus.lv;
 - 4.1.2. pirms jebkādu būvdarbu uzsākšanas vai citu darbu veikšanas, kas saistīts ar zemes rakšanas darbiem (noslēgt vienošanos par zemes darbu veikšanu Objekta aizsargjoslā. Par vienošanās slēgšanas kārtību infor-
mācija saņemama Sabiedrības Saimnieciskā nodrošinājuma Tehnisko noteikumu un aizsargjoslu uzraudzības daļā uz tālruniem: 67819027; 67443808 un 67819033. Iesniegums par rakšanas darbu saņemšanu jāsūta pa pastu uz Sabiedrības juridisko adresi Rīgā, Stigu ielā 14, LV-1021, vai elektroniski uz e-pastu: info@conexus.lv.
 - 4.2. Aizsargjoslu likuma 61.panta vienpadsmitā daļa nosaka, ka nekustamā īpašuma īpašnieks vai valdītājs nodrošina objekta īpašniekam vai valdītājam piekļuvi objektam un tā aizsargjoslai, lai varētu nodrošināt aizsargjoslas uzturēšanu un veikt attiecīgā objekta ekspluatācijai, remontam, atjaunošanai un pārbūvei ne-
pieciešamos darbus.
 - 4.3. Aizsargjoslu likuma prasību neievērošana var radīt pārvades gāzesvada avārijas stāvokli, kura sekas var būt materiālo vērtību un cilvēku bojāeja, kā arī ilgstošs gāzes piegādes pārtraukums patērētājiem, tādējādi fiziskās un juridiskās personas, kas pārkāpj iepriekš minētās prasības, var saukt pie atbildības normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

II. Informatīvais materiāls sabiedrībai par rīcību dabasgāzes pārvades sistēmas gāzapgādes objektu, inže-
nierbūvju un inženierkomunikāciju avārijas gadījumā un veicamajiem aizsardzības pasākumiem

5. Dabasgāzes bīstamības raksturojums

Dabasgāze zemes dziļu iegulu produkts, kuras pamatkomponents ir metāns (≥ 90 %) , kas ir divas reizes vieglāks par gaisu, bez smaržas, bez garšas, bez krāsas. Klasificēta kā 1.kategorijas uzliesmojoša gāze (H220 - īpaši viegli uzliesmojoša gāze) un sprādzienbīstamā noteiktā koncentrācijā ar gaisu (5-15 % no telpas tilpuma). Sakarā ar to, ka gāzes pārvades sistēma dabasgāze ir bez smaržas, lai dabasgāze būtu sajūtama cilvēkiem, pārvades sistēmas operators veic tās odorizāciju, pievienojot etilmerkaptānu. Rezultātā dabasgāze iegūst specifisku smaržu pirms padaves patērētājiem.

Ietekme uz veselību Sprādzienbīstams un ugunsbīstams gāzes gaisa maisījums var veidoties da-
basgāzes noplūdes gadījumā. Dabasgāze organismā var nokļūt caur elpošanas ceļiem.

Ielpošana Gāzei augstā koncentrācijā ir smacējoša iedarbība, jo tādējādi tiek samazināts ieelpojamā skābekļa daudzums. Gāzes un gaisa maisījuma ar skābekļa saturu <18% ieelpošana var izraisīt centrālās nervu sistēmas traucējumus, galvas-
sāpes, vājumu, līdzsvara traucējumus un vemšanu. Pie minimāla skābekļa daudzuma gaisā, iespējama bezsamaņa un letāli iznākumi.

Saskare ar ādu Kontakts ar koncentrētu gāzes strūklu var izraisīt ādas kairinājumu un

atsevišķos gadījumos ādas apsaldējumus.

Saskare ar acīm Kontakts ar koncentrētu gāzes strūklu var izraisīt gļotādas kairinājumu un atsevišķos gadījumos arī gļotādas apsaldējumu.

Pirmās palīdzības pasākumi

Nokļūstot acīs Lēni izplatoties normālā atmosfēras spiedienā un temperatūrā, gāzei nav kaitīga iedar-
bība. Ja acis nokļūst koncentrētā gāzes strūkla, tā var izraisīt apsaldējumus, nekavējoties skalot acis ar tīru ūdeni vismaz 15 min. Meklēt medicīnisku palīdzību.

Nokļūstot uz ādas Lēni izplatoties normālā atmosfēras spiedienā un temperatūrā, gāzei nav kaitīga iedar-
bība. Ja uz ādas nokļūst koncentrētā gāzes strūkla, tā var izraisīt apsaldējumus, nekavējoties skalot ādu ar lielu daudzumu tīra ūdens vairākas minūtes. Apsaldējuma gadījumā meklēt medicīnisko palīdzību.

Ielpojot Nogādāt cietušo svaigā gaisā (nepiesārņotā vietā). Nodrošināt siltumu un miera stāvokli. Ja elpo-
šana apstājusies, veikt mākslīgo elpināšanu. Nekavējoties meklēt medicīnisko palīdzību.

6. Iespējamās avārijas

Dabasgāze ir vieglāka par gaisu, tāpēc noplūdes gadījumā, ja nav aizdedzināšanas ierosinātāju, tā samērā strauji celsies uz augšu un sajauksies ar tīrām gaisa masām. Tomēr lielā dabasgāzes spiediena dēļ pārvades gāzesvadā pastāv iespēja, ka tehnoloģisko iekārtu avārijas gadījumā veidosies mehāniskas dabas dzirksteles, kas izplūstošo gāzi var aizdedzināt.

Ņemot vērā dabasgāzes īpašības, iespējamas šādas iespējamās avārijas izpausmes un to iedarbības izplatība:

- Dabasgāzes noplūde bez aizdegšanās;
- Dabasgāzes noplūde ar aizdegšanos:
 - o Strūklas ugunsgrēks;
 - o Gāzes mākoņa ugunsgrēks;
 - o Gāzes mākoņa sprādziens.

Dabasgāzes noplūdes bez aizdegšanās gadījumā, izplūstot dabasgāzei ar lielu spiedienu radīsies ļoti skaļš troksnis (līdzīgs reaktīvai lidmašīnai), kas būs dzirdams lielā attālumā un var rasties arī neatgriezeniski bojājumi gāzesvadam, to objektiem un apkārteijai videi. Tāpat izveidojas sprādzienbīstama un ugunsbīstama koncentrācijas zona, kur jebkurš neliels enerģijas avots (piemēram, dzirkstele) šajā zonā var izraisīt sprādzienu.

Dabasgāzes noplūdes ar aizdegšanos gadījumā sagaidāma siltumstarojuma, sadegšanas produktu un dūmu izplatība ugunsgrēka avota tuvumā. Gāzes mākoņa sprādziena gadījumā izplatās pārspiediena vilnis, kas var sagraut ēkas, kā arī apdraudēt cilvēka dzīvību un apkārtejo vidi. Sprādziena radītās iedarbības attālums un radītās sekas atkarīgas no dabasgāzes daudzuma, kas iesaistīts sprādzienā. Cilvēki var ciest no sprādziena viļņa izraisītas lidojošu priekšmetu iedarbības, kas var izraisīt bojāeju vai radīt smagus miesas bojājumus. Dabasgāzes pārvades sistēmas gāzesvadam radīsies neatgriezeniski bojājumi.

Konstatējot šādas avārijas, Sabiedrība nekavējoties atslēgs bojāto gāzesvada posmu, no cauruļvada izplū-
dis vai sadegs tajā atlikušais dabasgāzes daudzums un nekavējoties uzsāks avārijas likvidēšanas darbus. Uzmanību! Gāzesvada bojājuma gadījumā ar tam sekojošu gāzes degšanu apmēram 280 m zonā var vei-
doties liels siltumstarojums, tādēļ steidzami jādodas prom no šīs zonas.

7. Iedzīvotāju rīcība avārijas gadījumā

Dzirdot sprādzienu vai dabasgāzes noplūdei ar lielu spiedienu raksturīgo lielo troksni un/vai sajūtot dabas-
gāzes specifisko smaržu, kas liecina par augstu dabasgāzes koncentrāciju, nepieciešams nekavējoties:

- 7.1. pārtraukt jebkādu saimniecisko un citu darbību, kā rezultātā var rasties dzirksteles, nelietot atklātā liesmu, atvienot no tīkla visas elektroierīces, izslēgt autobobiļu un mehānismu darbojošos dzinējus;
- 7.2. rīcība atrodoties ārpus telpām - steidzami dodieties projām no bīstamās zonas perpendikulāri vēja vir-
zienam (tā, lai vējš Jums pūstu no sāniem). Ja tas nav iespējams, meklējiet patvērumu tuvākajā ēkā. Rīcība atrodoties telpās - aizveriet un noblīvējiet logus, durvis, ventilācijas lūkas, dūmvadus un izslēdziet kondi-
cionierus. Noblīvēt spraugas logos, durvīs, ventilācijas lūkās ar ūdeni samērcētu audumu vai citu materiālu;
- 7.3. ziņot par dabasgāzes noplūdi Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestam pa tālruni 112, nosaucot atrašanās vietu (adresi), dabasgāzes noplūdes iespējamo vietu, savu vārdu, uzvārdu un tālruna numuru. Ja iespējams, pārliecinieties, ka apkārtejiem ir zināms par avāriju un vai ir skaidrs kā rīkoties;
- 7.4. nelietot elektroslēdzus un aizsardzībai no dabasgāzes kaitīgās iedarbības lietot marles - vates apsējus, vairākkārt salocītus dvieļus, audumus vai citus gaisa caurlaidīgus materiālus, samērcējot tos ūdenī (ja ir apgrūtināta elpošana un nav pieejami minētie elpošanas ceļu aizsardzības materiāli - centieties aizturēt elpu un veikt īsas sekas ieelpas);
- 7.5. ieklausīties ugunsdzēsības un glābšanas dienesta, policijas un AS „Conexus Baltic Grid” personāla sniegtajos paziņojumos pa skaļruņiem un izpildīt tos (lai brīdinātu iedzīvotājus par avāriju vai tās draudiem, tiks iedarbinātas trauksmes sirēnas);
- 7.6. sagatavoties iespējamai īslaicīgai pārvietošanai drošā attālumā no bīstamās zonas vai, īpašos gadījumos -
evakuācijai, līdzī ņemot personu apliecināšus dokumentus, zāles, pirmās nepieciešamības preces, naudu u.c.;
- 7.7. nepieciešamības gadījumā evakuāciju, pagaidu izmitināšanu, aprūpi un īpašumu apsardzi veiks atbildi-
gās institūcijas (attiecīgā pašvaldība, Valsts un pašvaldības policija, Nacionālie bruņotie spēki, Labklājības ministrijas iestādes) saskaņā ar teritoriālajiem civilās aizsardzības plāniem;
- 7.8. veselības stāvokļa pasliktināšanās gadījumā (galvassāpes, vājums, līdzsvara traucējumi un vemšana) vērsties tuvākajā medicīnas iestādē vai izsaukt neatliekamo medicīnisko palīdzību pa tālruni 113;
- 7.9. atstāt telpas tikai pēc atbildīgo valsts institūciju paziņojuma saņemšanas.

AS „Conexus Baltic Grid”

 GARKALNES NOVADA VĒSTIS 	Izdevējs: Garkalnes novada dome, Brīvības gatve 455, Rīga LV-1024. Tālrunis 6780 0918; fakss 6799 4414, dome@garkalne.lv Iznāc kopš 1995. gada decembra. Reģistrācijas Nr. 000701882. Tipogrāfija “Veiters”, tirāža 4000 eksemplāru. Iznāk reizi mēnesī. Izdevumu apmaksā Garkalnes novada dome. Materiālus publicēšanai sagatavojis Domes Sabiedrisko attiecību daļas vadītājs Mārcis Bauze-Krastiņš (2617 7087, e-pasts: gnv@garkalne.lv). Informāciju, ieteikumus, interesantas materiālu tēmas lūdzam sūtīt uz e-pastu vai iesniegt Domē līdz mēneša sākumam.	Laikrakstu “Garkalnes Novada Vēstis” Garkalnes novadā izplata kurjeri: Armands (2935 0333): Amatnieki, Suniši, Upesciems (Ziedu ielas, Dārzniecības iela, Karpu iela, Smenas rajons) Bergi, Bucīši, Bītes, Pleskavas šoseja ap Depo, Suži, Priedkalne, Bukulti, Alderi, Baltzers, Priēzļejas. Dagmāra (2957 8955): Langstiņi, Ziemeļnieki, Padebeši, Garā jūdze, Dumbraļi, Upesciems (līdz Ziedu 15), Makstenieki, Zakumiža, Skukši, Garkalne, Rembergi, Stacija Krievupe, Rembergi, Ćiruliši. Izdevējs neatbild par autordarbu saturu. Pārpublicēšanas gadījumā atsauce obligāta.
---	--	---

GUNĀRS BINDE: ES GARKALNES NOVADĀ ESMU IEMĪLĒJIES

Gunārs Binde ir viens no senajiem Garkalnes novada iedzīvotājiem. Unikāls, sirsnīgs cilvēks, lielisks, atzīts fotogrāfs, citu ievērojamu cilvēku līdzgaitnieks un draugs. Garkalnes novadnieks un vectēvs piecpadsmit mazbērniem. Par dzīvi un fotogrāfiju arī ir viņa stāsts – Langstiņos pie ezera un draugiem. Apciemoju Gunāru Bindi ar viņa agrāko skolnieku, gleznotāju Rolandu Dzeni, kurš arī saprot un atzīst sava skolotāja centienus foto mākslā.

Mārcis Bauze-Krastiņš: Tā nu mēs te esam satikušies – skolnieks, skolotājs un tava kolēģa, drauga, kaimiņa Arnolda Plauža skolnieks...

Gunārs Binde: Jā, es vienpadsmit gadus nostrādāju “Lietišķajā skolā” (mūsdienās – RDMV). Tas bija no 1964. līdz 1975. gadam.

Rolands Dzenis: Kā tad jums tā gadījās, ka 1992. gadā es pie jums mācījos?

GB: Tās bija pāris nodarbības.

RD: ...gandrīz veselu gads, es jums uztaisīju piecus negatīvus, pats attīstīju. Turpat netālu no Lietišķajiem kaut kādas modernisma laika mājas tornīti nofotografēju piecās blendēs un jūs man ielikāt desmit.

GB: Jā, skolnieku man ir bijis daudz, kas atzīst, kas neatzīst...

RD: Jā, es jūs atzīstu kā savu lielo skolotāju. Tur gandrīz katru reizi uz galda stāvēja aptuveni kādi piecpadsmit fotoaparāti...

GB: Mani padomju laikos aicināja strādāt uz foto skolu “Juglas ateljē”. Tur gatavoja ateljē fotogrāfus ar vecajām koka kamerām. Savukārt, tagad tā skaitās profesionāli tehniskā skola. Saistībā ar to, ka man labas attiecības ar skolas vadību, tad vienu dienu gadā es tur pavadu.

MB-K: Labi, pastāsti, kā Tu nonāci Garkalnes novadā?

GB: Tas jau bija tāds kā mans sasniegumu laiks, kad man piešķīra nopelniem bagātā mākslas darbinieka titulu. Es esmu nopelniem bagātais mākslas darbinieks. Vēl ir augstākā pakāpe – “Tautas mākslinieks”. Tad, kad to piešķīra, es strādāju tur, es atvairinājos, šo sūdfīgo darbu, kur algu īsti nemaksā (smejas). Tas ir – radijām. Man alga nekad nav bijis tas svarīgākais. Bija jāstrādā un vajadzēja jau arī kaut kādu naudiņu.

Es strādāju 1983. gadā Doles vēstures muzejā. Šo muzeju 1977. gadā mēs radījām trijā ar vēsturnieci Dainu Lasmani un Aivaru Klindzānu. Mēs sākam fotografēt Daugavu visā tās garumā un tā mēs radījām Daugavas muzeju (www.daugavasmuzejs.lv). Šis muzejs laika gaitā kļuva par neērtu, tādu kā karstu kartupeli mutē. Muzejs par Daugavu, bet Krievijā par Volgu muzeja nav, bet Latvijā par Daugavu ir. Tas ir nacionālsms. Es tur strādāju par fotogrāfu, bet titulu nepiešķīra jau par muzeju, bet piešķīra par citiem nopelniem, par visām tām atzītajām fotogrāfijām, kuras mēs tūdaļ apskatīsim.

Šīs fotogrāfijas tika atzītas ne tikai Krievijā, bet arī ārzemēs. Es biju atzīts starptautiska mēroga fotogrāfs, mani pazina vairāk ārzemēs, piemēram, Krievijā. Tas bija iemesls kāpēc man piešķīra nopelniem bagātā mākslas darbinieka titulu. Es neatceros, kurš bija tas cilvēks, kurš nolēma man šo titulu piešķirt. Tad, kad šo titulu piešķīra, tad bija tāds obligāts variants, ka vai tam cilvēkam bez rindas atļauj pīrkt mašīnu – vai volgu, vai moskvīcu, varēja nopirkt bez rindas. Vai arī varēja iegūt apbūves laukumu, to arī nevarēja dabūt tā... To varēja dabūt tikai nopelniem bagātie. Tad, lūk, par to, ka es biju “nopelniem bagātais”, man piešķīra zemi Langstiņos Rīgas rajona partijas izpildkomitejas darbonis Zvaigzne.

MB-K: Kāpēc Langstiņos?

GB: Tāpēc, ka Langstiņos Zvaigznes bija zināms jau tāds mākslinieks kā Arnolds Plaudis, jo Arnolds Plaudis bija tāda personība, kuru jebkurš funkcionārs, šajā gadījumā arī Zvaigzne, noteikti ievēroja, tāpēc, ka viņš nebija “pelēkā persona”, viņš bija personība.

MB-K: Arnolds Plaudis bija arī mans skolotājs un es tiešām viņu atceros kā personību.

GB: Tas arī ir iemesls, kāpēc Garkalnes reģiona priekšsēdētājs viņu noteikti arī ievēroja. Ja Arnolds Plaudis tikās ar Zvaigzni un teica, ka man Binde – “nopelniem bagātais” un Seleckis ir draugi, tad nebija problēmu šeit dabūt

to zemes gabaliņu. Zemes gabaliņš 1200 m² Sila ielā tika piešķirts 1983. gadā. Šo gabalu es saņēmu, bija mērnieks, kas sasprauda mietiņus, bet ar to viss apstājās, jo naudas tad nebija. Kur tad tev nauda būs, ja nodarbojas ar mākslu? Vilkās viss tas līdz 1990. gadam. Deviņdesmitajā gadā mana pirmā meitiņa Leviņa aprecēja Māri, bet vispār man ir četras meitiņas. Tātad Māris bija brīnišķīgs jauniešs, kurš aprecēja manu meitiņu. Kad aprecējās, tad pacēlās jautājums, ko darīt ar šo zemi, vajadzēja privatizēt. Tāpēc es atdavināju savai meitai levi zemi ar iesāktu apbūvi Langstiņos. Tad viņi sāka te būvēt. Būvējās smagi, bet viņiem paveicās ar to, ka tas viņu ansamblis Polijā ieguva pirmo vietu kādā festivālā – 25000 dolārus uz pieciem ansambļa cilvēkiem. Tad mans znots iesāka ar tiem 5000 dolāriem zemes gabala apbūvēšanai. Blakus šai mājai ir tā būve, ko viņi sāka būvēt. Pagāja kāds laiks un ap 2000. gadu viņi izšķīrās. Kad viņi izšķīrās, tad es sapratu, ka viņi šeit vairs nenāks un man bija zeme un – johaidī! – cauri, nav man zemes. Dabīgi, ka Māris pārņēma šo zemi un jaunūzbūvēto māju. Dabīgi, ka viņš te saimnieko. Es teicu savai meitai, ka varbūt varētu izdarīt tā, ka man nogriež no tās zemes gabaliņu zemes, jo galu galā pirmsākumā tā bija mana zeme. Meita teica – labi, tāpēc, ka viņa zināja, jo Māris prasīs tad atteikties no savām tiesībām un viņa to izdarīja.

Mana meitiņa atteicās no savām tiesībām par labu man. Tad gribot negribot ar sakostiem zobiem Māris šo zemi atdalīja. Tie sakostie zobi viņam joprojām palikuši sakosti. Man negribās runāt negatīvi par nevienu, bet nu tāds ir tas liktenis. Tādā veidā es nokļuvi Langstiņos un tad neatceros, kurā gadā man Kultūrkapitāla fonds piešķīra mūža stipendiju par maniem nopelniem fotogrāfijā. Visi mani nopelni ir saistīti ar fotogrāfiju, arī Triju Zvaigžņu ordenis man ir piešķirts par fotogrāfēšanu. Bija pagājuši 4-5 gadi un man bija iekrājušies 5000 latu, un ar to es sāku būvēt šo namu.

MB-K: Liekas, ka jums ir samērā avantūristisks gars un tas ir piepildījies radošā procesā?

GB: Es esmu piedzimis laikā, kad piedzima daudzi ievērojami cilvēki. Piemēram, Ojārs Vācietis, Imants Ziedonis un citi, tas bija 1933. gadā. Tas bija gads, kad kaut kas notika.

MB-K: Cik jums gadi ir tagad?

GB: Tā kā man ir bijusi iespēja savā mūžā piedzīvot Ulmaņa, Hitlera, Staļina laikus un tā tālāk... (smejas) Tā kā sanāk, ka man visa tā dzīve bija bagāta. Lūk tā, bet kad sāku būvēt, tad būvēts tika ar tādu domu, ka apriebās tā pilsēta, ka esi tās mūros iesprostots. Jo, kad man bija kāds brīvs brīdis, tad es metos uz makšķerēšanu. Foreles makšķerēju un citas zivis. Tad man bija doma, ka es uzbūvēšu šeit nelielu mājiņu, kur var pārnakšņot un ne jau uz tādu lielu dzīvošanu. Tad, kad sākās projektēšana, tad uzprojektēja tā, ka mazmājiņa ir ārā. Vēl pie tam ar domu, ka izbīdīta malā ar domu, ja gadījumā jābūvē lielāka. Man vispār kļūda rīkstīte un es izstaigāju laukumu un iespraudu tos āderu krustpunktus. Šai mājai cauri āderu krustpunktā neiet un es neesmu tik labi gulējis kā šeit. Ir svarīgi negulēt uz āderes, uz tās magnētiski aktīvās zonas, zemes magnētiskais lauks vai kas tas ir, grūti to tā pateikt, kas tas ir.

RD: Šī fotogrāfija man liekas šedevrs...

GB: Tā ir pirmā mana fotogrāfija, kuru es jau uzskatu par izdevušos.

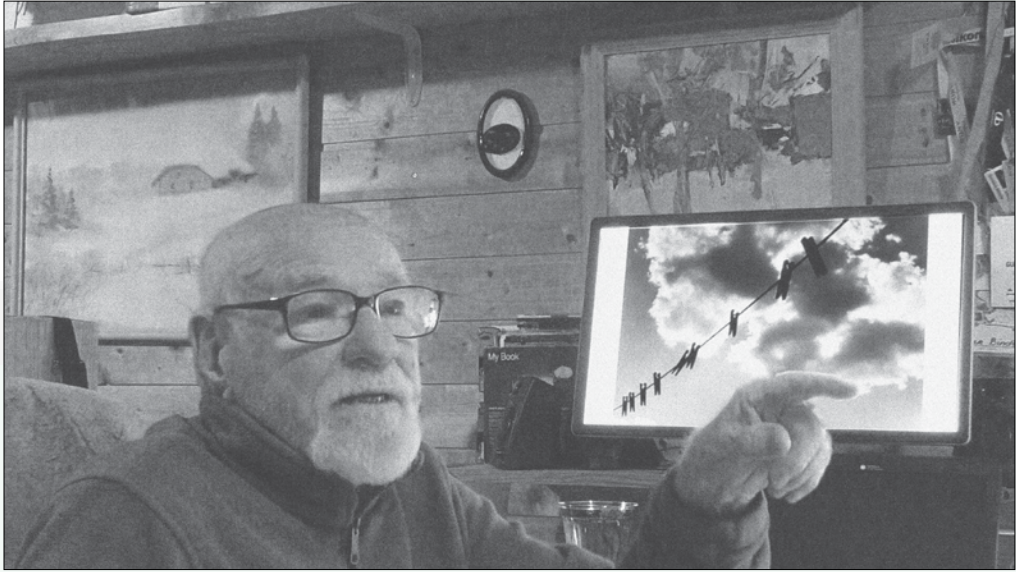
RD: Kurš gads tas ir?

GB: 1957. gads. Man te sistēma ir tāda, ka no katra gada ir salikts pa vienai fotogrāfijai. 63 fotogrāfijas 63 gados – pa vienai fotogrāfijai gadā šajā kolekcijā ir salikts. 57. gada fotogrāfija ir, lūk, šī.

RD: Man tā liekas, ka jūs esat labi noķēris rīta gaismu. Tas cimdīņš tajā laikā liekas kaut kā normāli, bet es vienkārši nekad nevarētu noķert tādu rīta gaismu.

GB: Lieta tur bija sekojoša, braucot ar slēpēm līdz nēmu arī fotoaparātu un arī fotogrāfēju, bet nobraucot no šī kalniņa, faktiski tā arī notika, šis cimdīņš nokrita. Es to fotogrāfēju, bet tā doma man bija tāda, ka ne tā gaisma un ēna bija galvenais. Man toreiz doma bija tāda, ka nokritis cimdīš ir sīzēts. Šis sīzēts ir tāds, ko varētu paplašināt ar tādu jautājumu vai tādu teicienu, ka “neveiksmīgs brauciens, pazaudēts cimdīš”.

RD: Bet ļoti veiksmīga fotogrāfija.



GB: Jā, un fotogrāfijas nosaukums ir “Neveiksmīgs brauciens”, jo pazaudēts ir cimdīš.

RD: Jā, es jau tur kaut ko tādu nojautu, bet nu fotogrāfija kā tāda ir superīga.

GB: Manai fotogrāfijai vienmēr ir bijusi doma un stāsts. Šī ir vienkārša skaista meitene, kas ir nofotografēta 1959. gadā. 1960. gadā nofotografēti ir veļas kņāži un tas saucās “Pirmās bezdelīgas”.

RD: Super!

GB: Ko es tur fotografēju? Foršs mākonis, vizuāli skaista bilde, pavasaris tuvojās, zilas debesis, spilgta Saule. Lāstekas pil, veļu žāvē. Tātad nosaukums arī ir tēlainis un virzība uz tēlainību jau man tajos laikos bija. Es to varētu stāstīt, bet tas atkal garš stāsts.

MB-K: Varbūt ir iespējams izstāstīt īsāk?

GB: Es jau 1957. gadā biju armiju izdienējis. Armijā dienējot es mācījos, iestājos neklātienē mākslas skolā. Dienēju padomju armijā no 1952.-1955. gadam. Es varēju iestāties mākslas skolā neklātienē. Izrādās, tādas bija tiesības krievu zaldātam. Tāpēc es iestājos Muhinas skolā Ļeņingradā. Tā ir izcilā Stīriska skola, kas ir būvēta kā mākslas skola. Studēju es neklātienē un viņi man sūtīja uzdevumus.

Uzdevumā, piemēram, bija rakstīts: ģipša lodes zīmējums un man vajadzēja atrast ģipša lodi un to uzzīmēt. Tad tur bija perspektīvas visādi risinājumi. Tonalitāšu ritmi un tādi uzdevumi man nāca un tos vajadzēja pildīt. Tad no kurienes man šāds tēls radās? Šis tēls man radās jau tajā laikā armijā, tajā skolā burzoties. Man vajadzēja domāt par to, ko man tā skola mudināja jau. Skolā bija uzdotas grāmatas, kuras man bija jāizlasa: par mākslas teoriju, kompozīciju un mana mīļākā tēma bija krievu “peredvižņiki”. Gleznotāji, kurus es perfekti apguvu armijā dienēdams. Un kur es to apguvu? Bibliotēkā! Zampolīts (partijas ideologs armijā) bija tik gudrs cilvēks, ka var mani, zaldātiņu, ielikt bibliotēkā, kurš dod citiem grāmatas. Pa to laiku es mierīgi varēju mācīties mākslas skolā. Saprotiet, kā bija? Citi, savukārt, gāja ar lomikiem daudzīt ledū.



MB-K: Tas jau droši vien ir saistīts ar lietām, kas tevi interesē un kādā virzienā tu sevi pozicionē?

GB: Cilvēki manī jau redzēja to, kas es būšu. Viņi jau arī tādi tur bija, Zampolins, Habibuļins pēc uzvārda, tatārs pēc tautības. Dienēju es aiz polārā loka, Severimorskā aiz Murmanskas līča.

MB-K: Vai jūs tur arī fotografējāt?

GB: Jā, bija arī fotoaparāts. Tur man bija vēl viens darbs – kino rādīšana. Man vajadzēja pabeigt pie tehnikuma 2. kursu un man tehniski bija tas prāts, lai es pieteiktos par kinomehāniķi. Vajadzēja man kursus iziet un kļuva par kinomehāniķi. Rādīju divas dienas nedēļā kinofilmas. Tajā kino būdā pie ekipējuma bija arī divi projektori, lai varētu salaist abas filmas kopā bez pārtaukumiem.

Tur bija visi instrumenti un arī foto aparāts. Tur gan es baigi daudz nefotografēju, mazliet pacilāju kameru un varbūt kādu filmu tikai izfotografēju, bet fotogrāfiju es tehnikuma laikā. Ne es fotografēju, bet Guntis Sīlis, kursa biedrs fotogrāfeja. Viņam bija “Комсомолец” 6x6 kamera. Kad ar to viņš fotografēja, tad es vienmēr skatījos, kā viņš to dara. Tas mani tā kā mazliet vilka uz to pusi, jo man arī sagribējās fotografēt.

MB-K: Kad jūs sapratāt, ka jūs gribat kļūt par fotogrāfu?

GB: Par fotogrāfu es kļūtu negribēju.

MB-K: Vienkārši “dzīve tā ielika”?

GB: Pirmais: septītajā klasē es gribēju kļūt par mākslinieku. Es aizbraucu uz Rozentāla skolu, kad 7. klasē notika skolnieku dziesmu svētki Rīgā. Tad no Madlienas, kur es esmu dzimis, brauca šis koris, kas uzstājās Esplanādē, kur bija liela estrāde kādreiz. Tur arī dziedāja koris, liela “skolnieku masa”. Es tajā laikā atbraucu uz Rīgu, aizgāju uz Rozentāla gleznotāju skolu un noskaidroju nosacījumus, kādi man vajadzīgi, lai es iestātos. Kad es aizbraucu atpakaļ uz mājām un taisījos pēc septītās klases iet uz Turpinājums 6. lpp.

BERĢU SKOLAS AKTIVITĀTES DECEMBRĪ



Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas teātris no 29. novembra līdz 1. decembrim devās starptautiskā sadarbības projektā uz Londonu, Lielbritāniju! Skolas teātri pie sevis bija aicinājusi Peterborough latviešu skoliņa “Pūcītes akadēmija”, kur kopīgi tika turpināts svinēt Latvijas dzimšanas dienu.

Mūsu teātris uztājās ar dejas izrādi “Spīdi, saulīti!”, kā arī teātra pedagogs Reinis Vējiņš kopā ar audzēkņiem vadīja radošo teātra meistarklasi, kas veidoja sadarbību starp Latvijas un Lielbritānijas jauniešiem. Pedagogiem Ilzei Smilgai un Reinim Vējiņam bija iespēja iepazīties ar skolas mācību procesu. Sakām paldies Garkalnes novada domei un Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas direktorei Ilzei Briņķei par atbalstu projekta realizēšanā!

Teātra vadītājs un skolotājs
Reinis Vējiņš

Jauniešu pārdomas pēc brauciena:

“Man par šo braucienu ir dažādas domas un emocijas. Es esmu priecīga, ka man bija iespēja braukt uz kādu citu valsti un redzēt, kā šie latvieši ciena, atbalsta un mīl Latviju, dzīvojot simtiem kilometru attālumā no Latvijas. Mūsu uzvestais uzvedums, manuprāt, skatītājiem patika. Domāju, tas iepriecināja šīs latviešu skolas apmeklētājus. Man pietrūka šajā braucienā, bija vēl kāda diena, kurā vairāk varētu iepazīt Londonu, bet mūsu mērķis nebija apskatīt pilsētu, bet gan aizbraukt un parādīt mūsu uzvedumu. Man šis brauciens ļoti patika un es līdzīgā braucienā vēlētos doties atkārtoti.”
Aiga S.

“Man, un citiem skolas biedriem, bija iespēja doties uz Londonu ar teātra pulciņu. Mēs apciemojām kādu latviešu skoliņu “Pūcītes Akadēmija”, kur sniedzām meistarklases un izrādi. Bija nedroša atmosfēra, jo pirmo reizi kas tāds tika pieredzēts gan mums, gan pārējiem. Man vislabāk patika tas, ka, neņemot vērā atrašanās vietu, varēja just patriotismu viņu sirdīs. Pašu Londonu, mums sanāca maz apskatīt, bet varu garantēt, ka tas ko redzēju, radīja manī vēlmi atgriezties. Londona ļoti atšķiras no Rīgas. Tas mani vilina atpakaļceļam visvairāk.”
Katrīna Tīna S.

“Ceļojums bija ļoti patīkams un aizraujošs, jo bija pazīstami skolasbiedri, tāpēc bija diezgan jautri pavadīt laiku kopā. Skoliņa “Pūcītes akadēmija” bija jauka. Es biju pārsteigts, ka tik daudzi bērni nāca uz mūsu priekšnesumu, lai saglabātu latviskās tradīcijas. Meistarklases bija ļoti interesantas un tās vadīja mūsu skolotājs Reinis Vējiņš. Viņš rādīja mums jaunas lietas, kuras mums nodarbībās nav rādījis. Londonas brauciens bija ļoti veiksmīgs, jo mēs paspējām uz parādi pie Bekingemas pils, kur bija Anglijas karaliene. Mani Londonā pārsteidz tas, ka ļoti daudzi cilvēki bija atsaucīgi un izpalīdzīgi.”
Haralds K.

“Pirmais lidojums un pirmā reize Anglijā bija ļoti īpaša, ieskaitot to faktu, ka devāmies ar teātra pulciņa dalībniekiem. Skolotājs Reinis veiksmīgi apvienoja atpūtu, izrādi un ceļojumu trijās dienās. Par to es esmu ļoti pateicīgs.”
Dmitrijs B.

“Šajā semestrī es ar skolas teātra pulciņu pirmo adventi pavadīju Anglijā. Vienā no dienām mēs uztājāmies latviešu skoliņā, kā arī piedalījāmies mūsu skolotāja vadītajā meistarklasē. Pārsvārā brīvo laiku pavadījām Londonā, kur varējām apskatīt zināmas celtnes un apskates objektus. Paspējām arī aizbraukt ārpus tās, jo tur atradās skola, kurā uztājāmies. Lai gan ceļā gadījās dažas aizķeršanās, man šis ceļojums patika, un, manuprāt, tas mums visiem sniedza jaunu pieredzi.”
Elīza K.

“Es kopā ar citiem teātra pulciņa dalībniekiem izbraucām uz Londonu, lai nākamajā dienā uztātos ar nelielu izrādi, kāda mazā sestdienas latviešu skolā. Atlidojot uz Londonu mums bija jātiek uz citu pilsētu Killburn, kurā atradās mūsu apartaments. Lielbritānijas transports, mūsaprāt, ir ļoti sarežģīts, bet tomēr mēs nokļuvām visos paredzētajos galapunktos. 30. decembris, bija uzstāšanās diena. Mēs visi piecēlāmies agri, lai paspētu nokļūt “Peterborough” tur atradās šī skola. Pēc izrādes kopā ar mūsu teātra pulciņa skolotāju Reini Vējiņu pasniedzām meistarklases skolas bērniem. Man ļoti patika šis mazais ceļojums kopā ar visiem teātra pulciņa dalībniekiem. Ceļojums bija ļoti jauks. Man patika pastaigāties pa Londonu un izbaudīt šo skaisto pilsētu un vienlaikus iegūt pieredzi.”
Estere R.

Labdarības akcijas “Palīdzī draugam!”
Jau astoto gadu 8.b klases bērni kopā ar audzinātāju Ilzi Smilgu pirmssvētku laikā aicināja visu skolas saimi piedalīties labdarības akcijā “Palīdzī draugam!” un ziedot Juglas dzīvnieku patversmes “Labās mājas” dzīvnieciņiem nepieciešamās lietas. Ziedojumos bija gan segas, pledi, dvieļi, gan konservi, sausa barība un našķi suniņiem un kaķīšiem, gan kokskaidu granulas, gan pavadas, rotaļlietas un bļodiņas, gan matracīši un pat pašu rokām darināta koka gultiņa no 5.b klases, gan dzejnieku un pašu bērnu pārdomas par dzīvnieciņiem un vēlējumi, gan makulatūra, ko nododot pārstrādei pretī saņem patversmei noderīgas lietas.

Sirsniņgs un liels paldies visiem no patversmes darbiniekiem un arī no 8.b klases jauniešiem, kuri atvēra savu sirsnību un organizēja šo akciju. Sarūpētās lietas 6. decembra pēcpusdienā nogādājām “Labajās mājās”. Tika samīļoti kaķīši un 8.b klases jaunieši izveda pastaigā pa mežu vairākus patversmes suniņus.

“Sasildīsim sirdis!”

Katru gadu decembrī Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas administrācija un līdzpārvalde visus mīļi aicina pievienoties vēl vienai akcijai “Sasildīsim sirdis!” un nest ziedojumus vientuļajiem un maznodrošinātajiem novada pensionāriem.

Lielu paldies no akcijas organizētājiem un novada pensionāriem sakām ikvienam, kurš sajuta savā sirdī aicinājumu un piedalījās šajā labdarības akcijā! Paldies skolēniem par skaisti un akurāti veidotiem apsveikumiem un laba vēlējumiem! Ar līdzpārvaldes jauniešu atbalstu, ziedojumi tika sasaiņoti un izvadāti adresātiem.

Svētku laikā prieku dara ne tikai dāvanu saņemšana, bet arī palīdzīgas rokas sniegšana tiem, kuriem tā visvairāk nepieciešama! Prieks, ka varam, kopīgiem spēkiem un labām domām radīt prieku citiem! Lai arī turpmāk labais vairo labo!

Ziemassvētku uzvedums “Sniega karaliene”

Rudenī, kad vēl daudzi no mums nepratoja par aukstumu, sniegu un Ziemassvētkiem, Berģu skolas 8.klases jaunieši, teātra skolotāja Reiņa Vējiņa, 8.klašu audzinātāju Lolītas Misānes un Ilze Smilgas vadībā, sāka strādāt pie skolas Ziemassvētku muzikālā uzveduma “Sniega karaliene” iestudēšanas. Pēdējos gados šāds pasākums veiksmīgi tiek realizēts un jau ir kļuvis par vienu no Berģu skolas tradīcijām.

Šogad 8.a un 8.b klases jaunieši iejutās ne tikai aktieru lomās, bet uzvedumā arī dziedāja dziesmas skolas orķestra (vadītājs Egils Šķetris) un mūzikas skolotājas Lolītas Misānes klavierspēles pavadījumā. Kā ierasts uz uzvedumu tiek aicināts ikviens interesents un tas norisinās viesmīlīgajās k/c “Berģi” telpās.

Skatītājiem bija iespēja sekot līdzī Gerdas piedzīvojumiem, meklējot brāli Kaju, kuru sev līdzī aizvedusi jaunā Sniega karaliene, izjust atkalredzēšanās prieku, kad abi galvenie varoņi satikās un mīlestības spēku, kurš spēj atkausēt pat Sniega karalienes ļauni sasaldēto sirdi. Aizkustinoši redzēt un piedzīvot mirkļus, kad vairāku mēnešu darbs ir atmaksājies. Tik jauki dzirdēt visus jauniešus, kuri uztājās un dziedāja uz lielās skatuves.

Paldies 8.a un 8.b klasēm, teātra skolotājam R. Vējiņam, abu 8.klašu audzinātājam L. Misānei un I. Smilgai par ieguldīto lielo darbu mēģinot un organizējot uzvedumu! Paldies komponistam Jānim Lūsēnam par nesavtīgo izpalīdzēšanu ar oriģinālām notīm un dziesmām no viņa komponētā muzikla “Sniega karaliene”! Paldies profesionālā ievirzes mūzikā orķestrim (vadītājam E. Šķetrim) par lielo darbu un piedalīšanos uzvedumā! Paldies profesionālās ievirzes mākslā skolotājam par burvīgajām skatuves dekorācijām! Paldies vecākiem par atsaucību, iecietību un palīdzību! Paldies skolas saimniekam par uzveduma izgaismošanu un muzikālo noformējumu! Paldies k/c “Berģi” par telpu nodrošinājumu!

1.semestra noslēgums

20. decembra rīts Berģu skolā pulcēja 1.-4. klašu un 5.-9. klašu skolēnus un skolotājus uz svinīgu 1. semestra noslēguma pasākumu.

Ziemassvētku pacilājošai noskaņai valdot gan telpās, gan sirdīs, gan prātos, skolēni uzklusāja skolas direktori Ilze Briņķi un priecājās kopā ar čaklākajiem šī semestra skolēniem, kad viņi saņēma pateicības par centīgu mācību darbu, sudraba un zelta liecības. Zelta liecības 1. semestrī (ar vērtējumiem tikai 9 un 10) saņēma 11 bērni. Tie bija skolēni no 1. līdz 3. klasei. Savukārt sudraba liecības (ar vērtējumiem tikai 8, 9 un 10) saņēma 35 skolas skolēni, proti, 26 skolēni 1.-4. klasēs un 9 skolēni 5.-9. klasēs. Lepojamies ar jums!

Tika apbalvotas arī klases ar augstākajiem vidējiem rādījumiem. 1.- 4. klašu grupā tāda ir 2.a klase (audz.E.Krampāne) un 5.- 9. klašu grupā - 5.a klase (audz. I. Briņķe). Priecājamies par jums! Sporta skolotāja Z. Šestakovska un basketbola treneris D. Ļeļevs godināja čaklākos sportistus 1. semestrī.

Direktore aizdedz Ziemassvētku vainagā 4. svecīti. Sirdij un ausīm tīkamas bija arī 2.-4. klašu ansambla uzstāšanās (vadītāja I. Barkāne) un 8.a, 8.b klašu kopīgi dziedātā dziesma no Ziemassvētku uzveduma “Sniega karaliene” (mūz. skolotāja L. Misāne), kā arī visu klātesošo kopīgo dziesmu dziedāšana gan 1.-4. klašu, gan 5.-9. klašu svinīgajā pasākumā. Paldies mūzikas skolotājam I. Barkānei un L. Misānei! Šajā dienā klases stundā katrs saņēma savu 1. semestra liecību un saldumu tūtu, ko katru gadu dāsni sarūpē Garkalnes novada dome. Milzīgs paldies! Kā jau ierasts šajā dienā, skolas ēdnīcā tiek klāti balti galdauti, svečturos aizdegta svences un pasniegtas svētku pusdienas latviskā gaumē. Paldies par to skolas ēdināšanas uzņēmuma SIA “Līce”!

Berģu Mūzikas un mākslas pamatskolas DVAJ
Ilze Smilga

Gada nogales svētku gaidīšanu Garkalnes skolēni uzsāka ar deju koncertu 4.decembrī Bergu kultūras centrā. Tajā uz skatuves uzstājās vairāk nekā 100 Garkalnes skolas dejotāju. Skolotājas Dita Vaičūne-Grīnberga un Indra Rasmane kopā ar bērniem bija sagatavojušas daudzveidīgu deju programmu. Tika izdejots gan gaidāmo Skolēnu dziesmu un deju svētku repertuārs, gan pašu skolotāju oriģināldejas, bet pāri visam nojaušams tuvojošos svētku brīnums. To sajust noteikti palīdzēja smails bērnu sejas un vecāku atbalstošais acu ska- tiens. Dejotāju sniegumu atzinīgi novērtēja arī I. Mažāne.

Dejotāju priekšnesumus papildināja dziedātāji – 1. kl. ansamblis, 2.-4. kl. koris un trio – Ģertrūde Taranda, Amanda Kurpniece un Jēkabs Taranda. Instrumentālu skaņdarbu atskaņoja P. K. Dubenlāže (saksofons) un I. Tomsons (klavieres). Koncerts „Ziemassvētkus gaidot” radīja siltu un sirsnīgu noskaņu tumšajās de- cembra dienās.

19. decembrī Garkalnes skolā tika rīkots Zie- massvētku koncerts, kurā klausītājiem tika piedāvāta daudzveidīga muzikālā program- ma. Koncertu atklāja mūsdienu ritma prog- rammas audzēkņi sk. Anitas Zambares vadībā ar latviešu tautasdziesmu “Sidrabiņa lietīnš lija”. Skatuves noformējums un instrumentu izmantojums radīja mazliet mistisku noskaņu, kas pārņēma klausītājus savā varā. Klausītā- jiem bija iespēja baudīt daudzveidīgus priekš- nesumus: kameransambļu izpildījumā jautras melodijas mijās ar meditatīvām noskaņām, skanēja flautas, vijoles, klavieres, eifonijs. Si- taminstrumentu klases audzēkņi spēlēja gan

individuāli, gan ansambļos. Sirsnīgu noskaņu radīja visi dziedātāju kolektīvi – 1. kl. ansamb- lis, 2.-4. kl. koris, 5.-7. kl. koris un 8.-9. kl. an- samblis. Klausītāji bija gandarīti, jo repertuārā bija gan klasiskās Ziemassvētku melodijas, gan mūsdienu komponistu skaņdarbi. Paldies visiem skolotājiem, kas palīdzēja bērniem sa- gatavoties koncertam!

20. decembris šogad bija pēdējā mācību diena pirmajā semestrī, un Garkalnes skolā tā tika nosvinēta godam. Plkst. 9.00 sākum- skolēnus uz zāli aicināja lielā Pele, lai lūkotu, kādas gudrības savās galvās savilkuši bērni, atbalstītu un uzslavētu skolēnus, kuri sakrājuši daudz pozitīvo ierakstu, palīdzētu direktoram izsniegt bērniem nopelnītās zelta un sudraba liecības un atzinības. Protams – neiztika arī bez dāvanām un jautrām rotaļām!

Plkst. 11.00 zālē pulcējās vecāko klašu sko- lēni, kuri saņēma zelta un sudraba liecības, bet, lai tiktu pie Garkalnes novada domes sarūpētajām saldumu paciņām, arī lielajiem nācās papūlēties. Jau iepriekš tika nolemts, ka katra klase gatavos Ziemassvētku priekš- nesumu. Pēc liecību saņemšanas visi arī kāpa uz skatuves, lai demonstrētu savu veikumu. Varējām dzirdēt dziesmas 5.a, 6.a, 7.a un 9.a izpildījumā, iepazīties ar Ziemassvētku tradīci- jām un ticējumiem (5.-6.b,7.b,8.a), kā arī no- skatīties speciāli šim pasākumam rakstītu un iestudētu lugu. Pasākums izvērtās jautrs, un priedīgā noskaņā skolēni varēja doties ziemas brīvlaikā, lai sakrātu spēkus nākamajam darba cēlienam.

D. Grudule

2019. gada nogalē Bergu Mūzikas un mākslas pamatskolas 9. klases skolēni devās uz Māks- las muzeju Rīgas biržā un varēja tur apskatīt visas izstādes – un īpašais galamērķis bija Ivana Aivazovska gleznu izstāde un sietspie- des darbnīcas apmeklējums. Kāda tad bija šī ekskursija pašu skolēnu acīm...

Mēs, 9.klase, devāmies ekskursijā uz Rīgas Biržu. Rīgas Biržā mēs apmeklējām sietspie- des darbnīcu un mākslinieka Ivana Aivazovs- ka izstādi.

Uz šo izstādi mums katram bija jāņem līdzī kads apģērba gabals vai auduma maisiņš. Sietspiedes darbnīcā mums pašiem bija ie- spēja tos apdrukāt. Darbnīcā apdrukai varēja izvēlēties dažādu mākslinieku gleznu motīvus. Pēc darbnīcas mēs devāmies apskatīt I. Aiva- zovska izstādi. Mākslinieks savās gleznās at- tēlo jūru, kuģus un saulrietu. Šo gleznošanas stilu sauc par marīnismu. I. Aivazovska glez- nās visbiežāk sastopamas zilas, dzeltenas un rozīgas krāsas.

Manuprāt, šī ekskursija bija ļoti radoša un arī izglītojoša. Bija prieks kopā ar klases biedriem darboties darbnīcā un pagatavot pašai savu džemperī.

Magdalēna Pildere

Izstāde “Gaismas metafizika” 9.klases skolnieki devās ekskursijā uz Rīgas Biržu apskatīt Ivana Aivazovska daiļradei vel- tīto izstādi “Gaismas metafizika”, kā arī bija iespēja uz krekliņiem uzspīnēt skaistus orna- mentus vai filozofu citātus.

Personīgi, man ļoti patika šī izstāde “Gaismas metafizika”, jo man bija iespēja iepazīties ar krievu mākslas pārstāvi Ivanu Aivazovski un aplūkot viņa fantastiskos darbus. Ivana Aiva- zovska darbi ir ļoti skaisti un tajos var ievē- rot, ka apgaismojums un gaisma ir galvenais kompozīcijas elements. Man visvairāk patika I.Aivazovska darbs “Jūras ainava (vakars)”, šī glezna dod nomierinošu noskaņu, un tajā ir at- tēlotas skaistas krāsu salikums. Pirms izstādes, mēs grafiski apdrukājām krekliņus. Krekliņi iznāca ļoti interesanti, un pašiem bija prieks, ka izdevās apdrukāt pašiem apģērbu ar pašu izvēlētu apdruku.

Es ieteiktu katram aizbraukt uz šo izstādi aplū- kot I.Aivazovska skaistos darbus un iepazīties ar šo mākslas pārstāvi.

Evelīna Česka

Mēs ar klasi aizbraucām ekskursijā uz Rīgas Biržu. Rīgas Biržā atrodas sietspīetes dar- bnīca, sākumā mēs apmeklējām to. Darbnīcā mums bija iespēja izvēlēties divus trafaretus un ar sietspīetes palīdzību uzdrukāt zīmē- mus uz diviem auduma gabaliem.

Pēc darbnīcas mēs aizgājām apskatīt Ivana Aivazovskā gleznu izstādi. Pamanīju, ka viņa gleznās viņš ļoti bieži gleznoja dabas skatus. Gandrīz visās viņa gleznās ir redzams ūdens. Retāk viņa gleznās varēja saredzēt cilvēkus. Visbiežāk kā ūdenstilpnes viņš gleznoja jūras, okeānus un upes.

Katrīna Grigorjāne

Mēs, 9. klase, apmeklējām Ivana Aivazovska izstādi Rīgas Biržā.

Šī izstāde mani ļoti iespaidoja, jo, redzot šī mākslinieka brīnišķīgos darbus un apzinoties, ka nekad nebiju par viņu dzirdējusi, man pali- ka kauns un uzmetās zosāda vienlaicīgi.

Viņa darbi tiešām ir iespaidīgi, jo tajos ir pie- domāts pie katras sīkākās detaļas un katrs cilvēks tālumā ir izziņmēts.

Annija Feldmane

Pirms nedēļas mūsu klase devās ekskursijā uz Rīgas Biržu Vecrīgā. Tajā apskatījām māksli- nieka Ivana Aivazovska gleznas un apdarinā- jām līdzī paņemtos krekļus sietspīedes darb- nīcā.

Ekskursijas sākumā ar krekliem devāmies uz darbnīcu, kur vadītāja izstāstīja tuvākā laika plānu un parādīja iespējamos uzspīezamos zīmējumus, kurus pēc tam arī uzspīedām uz krekliem. Bija izvēle starp Aivazovska citātu, dažādiem gleznu motīviem un citiem vienkārši skaistiem zīmējumiem.

Kopumā bija izziņoši, un citādāk nekā parasti, jo vēl nekad ar klasi izstādēs nebijām bijuši.

Elīza Vasile

Es ar klasi, klases skolotāju, un vizuālās māks- las skolotāju bijām mākslas muzejā Rīgas Bir- žā. Es jau tur biju bijusi, bet tikai mainīgajā ekspozīcijā, šoreiz apmeklējām patstāvīgo ekspozīciju un mākslinieka Ivana Aivazovska izstādi.

Ivans Aivazovskis gleznoja jūras ainavas. Tās izskatījās ļoti reālistiskas. Mani visvairāk pār- steidz un iepriecināja viņa pavisam nelielās glezniņas, kurās bija attēloti ļoti mazi cilvēciņi, rati, mucas utt. Man radās doma, kā viņš to ir darījis, vai zem mikroskopa?

Justīne Siugale

Es pastāstīšu par mūsu klases ekskursiju uz muzeju. Mēs braucām uz Rīgas Biržu, kur bija atklāta pasauleslavenā gleznotāja Ivana Aiva- zovska darbi. Viņa vispopulārākais darbs ir

SVĒTKU PASĀKUMI GARKALNES SKOLĀ GADA NOGALĒ



9. KLASĒS EKSKURSIJA UZ MĀKSLAS MUZEJU „RĪGAS BIRŽĀ”



“Devītais vilnis”. Man personīgi vislabāk pati- ka kā gleznotājs attēlo jūru, gaismas spēles, kuģus. Izstādes darbi bija atvesti no vairākiem Krievijas muzejiem. Viņa darbos var redzēt dažādas emocionālas noskaņas. Izstādi pa- pildina 5 kuģu maketi, kuri atvesti no Rīgas vēstures un kuģniecības muzeja.

Vēl mums bija iespēja apdrukāt savus krekli- ņus ar dažādiem zīmējumiem, kurus varējām brīvi izvēlēties.

Man ļoti patika šī ekskursija, mums jāsaka liels paldies savai skolotājai Inonantai Millerei.

Jasmine Gavare

Ar klasi devos ekskursijā uz Rīgas Biržu. Uz Rīgas Biržu tika atvesta pasauleslavenā māks-

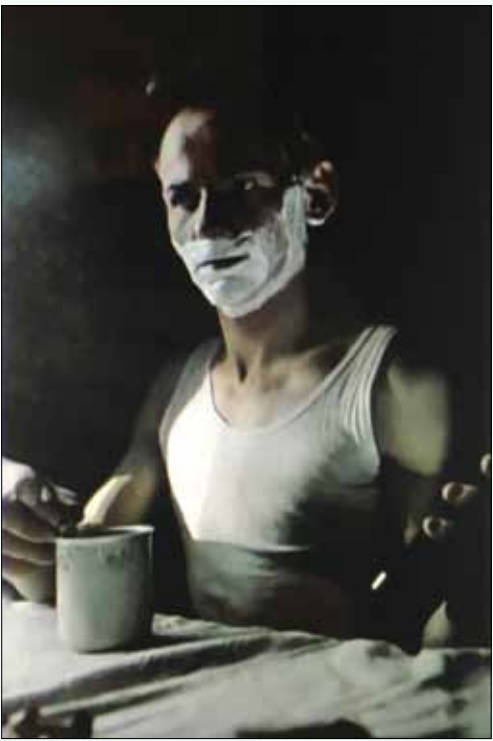
linieka Ivana Aivazovska gleznu izstāde. Es pirmo reizi redzēju kādu no viņa gleznām un, jāteic, ļoti iespaidīgi. Man patika tas, cik reāli Aivazovskis spēja attēlot gaismas spēles. Mēs ne tikai apskatījām gleznas, bet arī uzdrukā- jām zīmējumu uz mūsu līdzī paņemta apģērbā.

Kopumā es ieguvu jaunas zināšanas par Iva- nu Aivazovski un viņa darbiem. Liels paldies skolotājai!

Estere Gavare

Liels paldies vizuālās mākslas skolotājai Ie- vai Vahterei, kas brauca ar mums kopā un Garkalnes novada domei par atbalstu trans- portam!

9. klases skolotāja Inonanta Millere



Turpinājums no 3. lpp.

Rozentāla skolu, tad tēvs pateica kategorisku nē. Mans tēvs bija kārtīgs zemnieks un ar raksturu, visu cieņū.

MB-K: Liekas, ka viņš bija racionāla tipa cilvēks.

GB: Viņš vēl ilgi uz mani skatījās un pie sevis domāja, ka, re, kāds muļķis, tomēr nepaklausīja. Visa tā foto dzīve man, tā bija neiedomājama, tā dzīve.

MB-K: Tad jau sanāk, ka ne tikai Plaudim bija “putniņš galvā”, bet arī jums bija? Varbūt arī vairāki?

GB: Vairāki bija tie putniņi..., tas bija līdzīgi kā Plaudim, nekāda racionālā dzīve. Tā bija ideālā dzīve, tajā iedomu pasaulē dzīvoju. Tā kā manu iešanu uz Rozentāliem tēvs neatbalstīja, kaut kur bija jāiet mācīties un tad es iestājos Alūksnes vidusskolā. Tad tēvs saprata, ka tur arī nav labi, jo tur sāku rakstīt dzeju. Jau sākās kaut kāda nosacīta bohēmiska dzīve un viņš juta, ka labi nebūs. Viņš izņēma mani laukā no tās skolas un ar motociklu aizveda uz Priekuļiem, uz Priekuļu lauksaimniecības tehnikumu un teica, tu iestāsies elektrifikācijas nodaļā.

MB-K: Un kā bija Priekuļos? Vai prieks bija tur?

GB: Bija daudz prieka, ļoti daudz prieku, vai dieniņās! Man pavērsās jauna pasaule, jo tā ir racionāla, skaitījās ļoti skaista lieta, jo tā bija lauksaimniecības elektrifikācija. Mašīnas, iekārtas un tā tālāk... Vienu eksāmenu jau biju nolīcis, kad tēvs mani atveda uz turieni. Es iestājos un turpināju mācīties. Mani atkal “pārķēra” šajā tehnikumā, tas bija laimes gadījums. Piemēram, atnāca uz tehnikumu Ņina Kalniņa – izcila personība, kas jau ir saistīta ar Ulmaņa laikiem un viņai bija meita, kura skaitījās pretpadomisks elements sistēmā. Ņina bija izraidīta no Rīgas un varēja pasniegt tehnikumā krievu valodu un ko vēl tur, un viņa mani pārtvēra. Ņina bija skolotāja, kas uz mani atstāja nopietnu iespaidu un deva motivāciju turpmākai dzīvei. Kas ir Ņina Kalniņa? Ņina ir mūsu slavenā kinorežisora Krilova mamma. Viņa bija tā, kas mani tajā tehnikumā iezīmēja, kad mani iesauca armijā no otrā kursa un trešajam kursam vajadzēja sākties rudenī. Kad es devos uz armiju, tad man bija ja bija Saltikova-Ščedrina grāmata padusē, ko man ieteica Ņina lasīt kā izcilu literatūru. Braucu uz armiju ar domu, ka mācīšos es Muhinas skolā. Tā mani dzīves ceļš aizveda no tehnikuma uz armiju un ar domu uz Muhinas skolu. Muhinas skolā es zīmēju, ilustrēju. Atceros, ka tehnikumā mācījās arī Andris Putniņš, kurš Paulam Putniņam brālis. Andris Putniņš dzeju rakstīja un es ilustrēju viņa burtņicas tehnikumā.

MB-K: Varbūt vari parādīt?

GB: Varbūt ir kāda, ko parādīt, bet tad man baigi jāmeklē. Tas ir laukos, bēniņos kaut kur – es neglabāju visu te.

MB-K: Pastāsti par šo bildi.

GB: Tas ir 1960. gads un tas esmu es pats. Tā sauktais “selfie” (pašiņš), kas tagad ir modē. Vari iedomāties, ka tajā laikā tā “selfiju” izveidoju. Var arī redzēt, ka ir arī piestrādāts un vajadzēja arī ziepes sataisīt un saziepēties. Vajadzēja sevi tā iegriezt un gaismu uzlikt. Pie tam gaisma bija no logā spīdošās Saules un viss bija pārdomāts tā, lai Saule spīd uz spoguļi, kur es turu rokā un ar spoguļi es piegaismoju šo vaigu. Te varētu... Tātad jau šajā laikā tika sāкта veidot foto kompozīcija. Tajā pašā laikā tie ir mani pirmsākumi un es tos neskaitu par maniem ļoti svarīgiem foto uzņēmumiem.

MB-K: Te varētu ko?

GB: Te varētu mācīt, kā gaismot fotogrāfijā.

MB-K: Manuprāt izskatās ļoti “Vermēriski”.

GB: Tas bija laukos, tur nebija elektrības, kad es tur dzīvoju. To elektrību es ievilku vēlāk. Nākamā ir dokumentālā fotogrāfija ar Inesi Jaunzemi, kura jau ir mirusi. Viņa bija pirmā latviešu olimpiskā čempione, medāliste šķēpu mešanā. Viņa toreiz viesojās Alūksnes pusē Bejas pagasta skolā. Viņa viesojās, jo bija tāds Kivlinieks, kas bija slavens sportists un bija viņu attaicinājis. Tad es arī viņu fotogrāfēju, zinādams, ka Inese mums ir lepnums.

GB: Nākamais – kā kolhoznieces stādīja kartupeļus. Arī šis foto ir dokumentāls, tā kā man patika ne tikai par mākslu, bet arī dokumentālajā žanrā padarboties, bet tas vilkās līdz zināmai robežai. Piemēram, veidojot kādas manas simpātijas fotogrāfiju, meitenes portretu, tad es to veidoju Rembranta stilā. Atļaujot maksimājo atstarojumu no sejas un nezaudē-

jot fona pazīmes, lai nebūtu smaga tā bilde. Man ir arī tieksme meklēt negaidītus punktus. Te nu ir pirmais gadījums, kad es biju uzkāpis ugunsdzēsības tornī un tajā mirklī brauca kolhoznieks ar savu zirdziņu. Tas notika 1959. gadā. 1960. gadā iepazinās ar Arnoldu Plaudī. Plaudis bija mākslas students, viņš mācījās Mākslas akadēmijā un tas ir uzņemts tur, kad viņš zīmēja vai gleznoja šo aktu vai grafiku. Bija tāds gadījums, ka tajā laikā es strādāju, jo no kolhoza es aizgāju prom, jo kolhozā atkal bija kolīzijas. Ja 1957. gadā es beidzu tehnikumu un iestājos kolhozā, tad 1959. gadā es kļuvu par elektrostacijas direktoru, bet tomēr mani velk tā būšana, kas ir māksla. Es domāju, ka man būtu interesanti iet uz kino, jo biju aizrāvis ar itāļu neoreālistiem. Itāļu neoreālisti man nelika mieru sākot no tā laika, kad iesauca armijā. Tātad armijai es rādīju itāļu neoreālistu filmas un man atļāva tādas izvēlēties.

MB-K: Kuri ir populārākie neoreālisti?

GB: Felīnī, Viskonti ir neoreālistu pamatlicēji. Tātad šie itāļu neoreālisti mani jau bija tā aizvilkuši, ka iedomājos, ka es varētu būt kino operators. 1959. gadā es aizsūtīju uz kino institūtu savas pirmās bildes, kuras es jau te rādīju, bet tādas jau bija daudz. Kino institūts atbildēja, ka es esmu ar fotogrāfijām konkursu izturējis un var braukt iestāties, iesniegt dokumentus un tā tālāk. 1959. gadā es pirmo reizi lidoju uz Maskavu, lai iesniegtu dokumentus. Kad es aizgāju tajā kantorī, tad iesniedzot dokumentus man konstatēja, ka man nav nostrādāti 3 gadi lauksaimniecībā. Izrādās, ka Hruščova laikā bija tāds likums, ka tie, kas tehnikumos beidza, tiem obligāti jānostrādā 3 gadi lauksaimniecībā. Līdz ar to manus dokumentus nepieņēma, lika pie viņiem atgriezties pēc gada. Es aizbraucu uz kolhozu, kolhoza priekšsēdētājs Kūkojs uzvārdā. Es viņam saku, kas te esmu, vai es vergs varbūt esmu, ka es pat tālāk mācīties nedrīkstu? Viņš noplātīja rokas, protams, ko viņš varēja teikt. Es nometu to grāmatiņu un vairs uz darbu negāju. Par laimi bija vēl viens elektrīķis, kurš mani varēja aizvietot elektrostacijā. Lūk, es aizgāju uz kultūras namu Alūksnē, proti, aizbēgu no kolhoza un kultūras namā arī ir ko darīt. Man piedāvāja instruktora darbu kultūras namā par nelielu aldiņu un mani pieņēma tur darbā ar atplestām rokām.

MB-K: Kas instruktoram bija jādara?

GB: Viss kas. Es pat pieteicu programmas un biju konferensjē. Kārtoju gaismas uz skatuves. Skatījos, lai zālē krēsli būtu rindās.

MB-K: Pastāsti par to bildi.

GB: Tad sākās darbs pie skatuves. Par cik es biju ne tikai elektrīķis pēc profesijas, tad es perfekti pārvaldīju ne tikai no tehnisko, bet arī šo vizuālo pusi. Sedlinieks pārcēlās no Madonas uz Alūksni un viņš bija iecerējis uztaisīt lugu. Luga saucās “Akmens putns”. Tā ir fantastiska luga par kaut kādām parādībām Urālu kalnos – mistika. Šajā lugā bija vajadzīgs interesants risinājums. Viņš uz Rīgu uzrakstīja, ka viņam nepieciešami 3 studenti, kuri taisīs dekorācijas un nozīmēja uz turieni Arnoldu Plaudī, Jāni Vidušu un Juri Skulmi. Arnolds un Skulme izcilas personības, bet Vidušs, es nezinu, kur viņš palika. 3 veči atbrauca un viņi mani momentāli ierāva tajā virpulī. Tūlīt bija vinčiks uz galdā un tūlīt sākās “murgošana”, un sākās lugas taisīšana. Tad, kad luga tika uztaisīta, tad, kad beidzās tas viss, tad luga aizgāja tā kā pa sviestu. Tur viss sprāga, mirdzēja un brīnumi visādi notika. Dzisa, dega, kalni gruva, viss kaut kas notika. Tie jaunekļi bija gatavi visu kaut ko uztaisīt. Grieza ar pāpgrauzi un taisīja visādus brīnumus.

MB-K: Vienvārdsakot, ielika visu savu iekšējo pasauli.

GB: Ielika visu savu fantāziju. Saistībā ar to, ka luga skatē bija tāda un tie vērtētāji droši vien nenovērtēja to lugas ideoloģisko pusi, bet man tika piešķirts Kalpiņa diploms par apgaismojumu no toreizējā kultūras ministra Kalpiņa, kurš bija viens no gaišākajiem Latvijas kultūras ministriem. Tātad man ir ministra diploms. “Ciņā” bija rakstiņš par tiem panākumiem, ko kurš teātris kurā skatē ir dabūjis. Kā kuriozs ir rakstīts, ka Austras teātri Binde brīnumainā kārtā ir saņēmis diplomu par gaismām. Tas jau bija kā sensācija. Šo rakstiņu bija izlasījuši valmierieši un viņi zvanija uz Alūksni un teica: “Tev jānāk uz Valmieras teātri par gaismotāju”. Pēc tam es ar Arnoldu Plaudī kontaktus nepārtraucu. Es vienmēr, kad braucu uz Rīgu, vienmēr aizbraucu arī pie viņa. Tad aizbraucu uz Valmieras teātri. Kad sākās darīšanas ar Plaudī, tad aktuāli bija “mākslas murgi”, abstrakcijas, šīs mākslas parādības, tēli.

Lūk, šis atēls saucas “Putna nāve”. Galīgi sažuvis putns uz spožām akmens ogļēm.

Man vajadzēja meklēt fonu un es staigāju ar to putnu, līdz atradu akmeņogles. Man sākās šie filosofiskie pārspriedumi par to, ko māksla dara. Nevis ilustrēt kaut ko, bet runāt par tādām lietām kā pretmeti. Ja mākslā nav konflikta, ja nav šis pūkainais mīkstaais ar šķautņaino, tikko nogludināsi to, tad tur vairs nav konflikta. Tā nav gaiša un priecīga putna dzīve, dzīve ir šķautņaina. Tie jau ir tēli, kas runā šajā bildē, kas dzīvē izpaužas kā labais un ļaunais, melnais, baltais. Tur nav ielikta tā problēma, bet filosofēt jau var pēc tam. Šo putnu uzņēmu laikā, kad sāku sadarboties ar Arnoldu Plaudī. Tad ir ļoti laba fotogrāfija, ko esmu uzņēmis Vērmanītī.

MB-K: Šahs.

GB: Tur bija tādi soli, tur parasti sēdēja veči un spēlēja šahu. Tas nav inscinēts un tas izskatās tā, kā tur bija. Faktiski šī jau atkal ir dokumentālā bāze. Tā nav tā formālā bāze, kas bija darbā ar putnu. Te var redzēt, ka gar malām ir divas, trīs čaļu kompānijas, kuras to šahu apspriež, veidojot simetrisku kompozīciju, bet pa vidu sēž ciniķis, kas nevar ciest – viņam te būtu laba atpūta, bet šie te apmātie cilvēki ar šahu viņam traucē dzīvot. Vārdusakot, te ir arī filosofija, arī tas tēls, šo te sabiedrības cilvēku dzīves jēgas un bezjēdzīgā, kompromitējošā situācija ar to ciniķi. Vai redzi, kur meklējama tā doma?

MB-K: Jā, cilvēki ir dažādi un reizēm rada pret-runīgas situācijas.

GB: Man ir svarīgi vienu vai divas bildes gadā uztaisīt. Tād skatītājam noteikti rodas jautājums: “Kas tad tas par fotogrāfu, kas divas bildes gadā uztaisa?”

MB-K: Es pilnīgi varu piekrist. Es mazliet gleznoju un man parasti sanāk viena vai divas gleznas gadā.

GB: Lūk, ja gadījumā ir viena bilde gadā, tad rodas jautājums, kas ir šī viena bilde un kas tajā ir būtisks?

MB-K: Tad ir “jāizsēž tā doma”. Pastāsti par savu draudzību ar saviem spilgtajiem kaimiņiem – Seleki, Plaudī un par jūsu draudzību Langstiņos?

GB: Langstiņi mani ir vilkuši jau no sešdesmitajiem gadiem, jo Arnolds Plaudis šeit brauca peldēties, jo viņš teica, ka te ir “tāds ūdens”. Sešdesmitajos gados, kad mēs te bijām, tad mēs peldējāmies otrā krastā. Viņam bija vecais moskvičs. Ar to mašīnu mēs piebraucām un gājām peldēt, kad es peldēju, tad es varēju redzēt ūdenim cauri ezera dibenu 2-3 metru dziļumā. Mēs braucām uz šejieni dēļ tā ūdens. 1975. gadā es dzīvoju pie Bojārienes pa vasaru šeit un kad es tur dzīvoju, tad mati man bija tik zīdaini un mīksti. Tas ūdens Langstiņu ezerā bija lieliskas kvalitātes. Tagad vairs tā nav.

Sešdesmito gadu beigās Arnolds Plaudis sāka dzīvot, mitināties pie Rijniekiem. Es dzīvojos pie Bojārienes un tā mums sanāca bieži tikties. Kā mums ienāca prātā kāda doma par fotogrāfēšanu, tad tūlīt mēs devāmies fotogrāfēt. Pārsvarā bildēšana notika nevis dokumentāli, bet gan inscinēti. Fotogrāfija visu laiku tika radīta kā māksla.

Piemēram, šī fotogrāfija, kas uzņemta 1962. gadā ir būtiska ar to, ka ar šo fotogrāfiju man sāka rasties īstenā izpratne par to, kā es fotogrāfēju. Šī vieta ir Valmieras pilsētā, tur redzama Gauja. Tur ir tilts uz Pārgauju un ceļš uz Valmieras centru un uz teātri. No teātra uz Pārgauju, kur es mitinājos, man vajadzēja divas reizes iet pāri Gaujai. Šo mistisko vietu ar krauju uz Gauju es biju apguvis staigājot katru dienu uz teātri. Visai plastiska vieta ar trepēm, tādu jocīgu koku, vibrējošu struktūru.

RD: Es teiktu, ka šī bilde ir ļoti tonāli nostādīta sešdesmito gadu stilā.

GB: Pilnīgi precīzi, tas ir neoreālistu stilā. Kāpēc neoreālisti bildēja tonāli, tas ir tāpēc, ka viņi to nevarēja savādāk atrisināt. Bija sagrauta filmu fabrika un vajadzēja bildēties nomākušā laukā, lai nebūtu Saules ēnu virzieni. Lai būtu dabiskā vide un dabiskās gaismas. Šīs gaismas man patika un es tādā garā arī turpināju darboties. Staigājot šai vietai garām, es nevarēju saprast, kādā veidā šo vietu es varētu izpaust un tikai vienreiz ejot šai vietai garām ar manu pirmo sievu Ilzi. Nākot un pie tam atrodoties tādā kā saspringtā sajūtu gammā. Pēkšņi sapratu, kas šeit pietrūkst, proti, pietrūkst šī nožēlojošā, mistiskā skata. Šis psihiskais stāvoklis man iepatikās un vispār man interesēja grāmatas par psiholoģisko portretu, ko patiesībā mēs kopā ar Plaudī arī apspriedām. Uzreiz pēc tam arī šī bilde tika

Turpinājums 7. lpp.

izstādīta un tur bija ķecerīgi jautājumi: ko tad fotogrāfs te domā? Kā psiholoģiskais portrets? Es atbildēju, nevis kā psiholoģiskais portrets, bet psiholoģiskais portrets kā jēga, kā problēma, nevis konkrēti. Nometiet to konkrēto žurnālistiku nost. Nav runa par konkrētu cilvēku. Psiholoģiskais portrets ir tāds jocīgs gadījums, kas izpaužas jebkuram cilvēkam. Lai tas būtu stulbs dzērājs, cietumnieks vai kādas meitenes seja un psiholoģiskais portrets šeit izpaužas kokā, kas nav stabils. Tas agri vai vēlū kritīs. Trepes, kas ved prom, kas it kā ir šķiršanās. Tātad aizejošais kaut kas, šīs vibrācijas, kas te ir rada tādu kā nervozitātes sajūtu. Tā, lūk, ir viela, kas runā uz skatītāju. Skatītājs, kurš neprot lasīt fotogrāfiju, kā tas mūsdienās ir raksturīgi. Uzmet aci un redz sievieti un viss cauri, bet viņš neredz to, kas fotogrāfijā slēpjas patiesībā.

Tā ir meitene, kuru es fotogrāfēju 1963. gadā un ja pēc šīs apziņas, kā es domāju fotogrāfiju, ar šo domu es sāku fotografēt. Viņai vēl 16 gadu nebija, gadījās viņu man satikt tajā teātrī un sarunāju viņu fotografēt Sarmīti Liepiņu, Sili pēc precībām. Nofotografēju šo te roku salikumu, jo tas bija pirmais, kas iešāvēs prātā, jo to diktēja krustiņš, kas pakarināts kaklā. Nofotografēju un cauri, nepievērsu uzmanību šai fotogrāfijai, bet tad pēkšņi satiekoties, atcerējāties šo gadījumu un nolēmām, ka vajadzētu turpināt.

Atsāku fotografēt viņu ik pēc desmit gadiem, līdz 2013. gadam sanāca sešas viņas fotogrāfijas. Precīzi šādā roku salikumā. Tanī mirklī, kad norunāju, ka vēl viņu fotogrāfēšu pēc desmit gadiem piefiksējās doma – kas ir mana dzīve? Tātad, es turpināšu un interesanti, kad tas viss beigsies? Tad beidzās, viņa nomira pagājušo gadu. Tagad visa šī foto sērija ir izstrādāta un lielais muzejs Valdemāra ielā visu sēriju man nopirka. To izlika kā unikālu parādību, kad viens un tas pats fotogrāfs visu mūžu bildē vienu un to pašu sievieti tajā pašā lūgšanu pozā.

MB-K: Tas ir Arnolds?

GB: Jā, tas ir Arnolds un tā ir inscinēta fotogrāfija. Šo bildi sauc “Siena”, kur Arnolds ir piespiedis meiteni, ar kuru visu laiku viss bija ok. Piespieda pie sienas, bet viņa jau taisās laisties lapās. Viņa vairs viņu negrib, lūr jau pāri pār plecu. Ne jau vairs acīs skatās, bet skatās uz to čali, kas tur aizgāja. Izpaužas siena, ne jau aiz viņiem, bet starp viņiem. Iestājās stāvoklis, kad trūkst vārdu, ar kuriem var pārunāties.

Reljefā fotogrāfija, tas ir, kad saliek kopā pozitīvu ar negatīvu. Un tas efekts ir no tā, ka kadrs ir mazliet pagriezts un kur paliek spraudziņa, tie bīdās viens otram virsū. Te ir tīri runa par tehnisko pusi.

Vispār, kad gājām Smilgi fotografēt, tad tur Arnolds bija klāt un viņš viņu provocēja uz emocijām. Viņš ar viņu runāja un provocēja emocijas un es tikai fiksēju to stāvokli.

Doma bija tāda, kad Smilģis tika atlaists no teātra, jo viņš bija sasniedzis krietni pāri pensijas vecumu. Vajadzēja dot iespēju Pētersonam vadīt teātri. Kad viņu atlaida no teātra, viņam solīja, ka ļaus vēl taisīt lugu katru gadu, ja viņš gribēs, bet viņš bija lepns un viņš to nekad arī nedarītu.

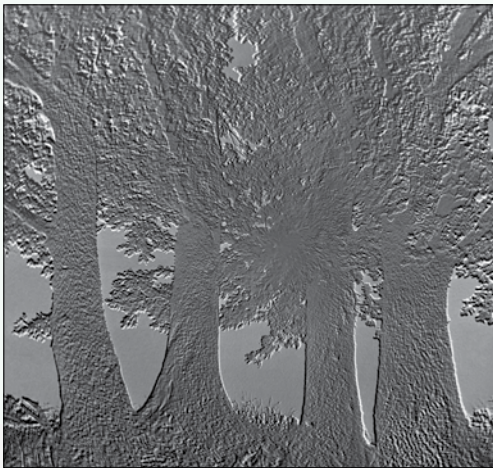
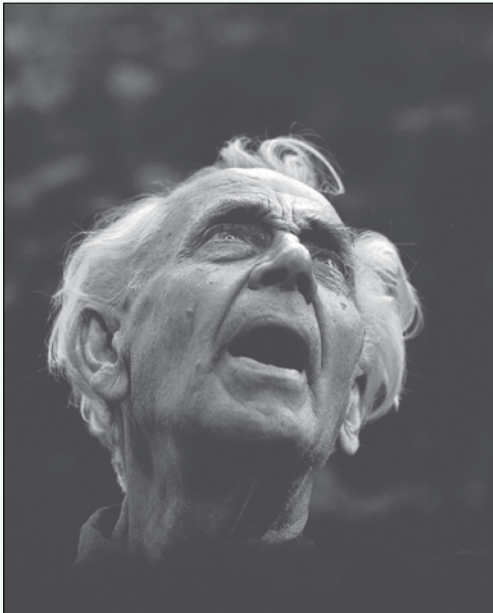
Kad viņš aizgāja mājās, pēc trim mēnešiem es nolēmu viņu fotografēt. Apzinoties, ka viņš to visu uztvēra traģiski. Viņu izsvītvoja no dzīves un tas ir jebkura veca cilvēka, pat visvienkāršākās tantiņas traģisms. Mirklis, kad tu jūti, ka tevis vairs nevajag, savu esi padarījis un pārņem šī te bezcerība. Tā pavērtā mute ir pēdējais elpas vilciens un asaras mirdzēja viņam acīs.

MB-K: Ko jūs vēlētos novēlēt Garkalnes novada iedzīvotājiem?

GB: Es vēlētos Garkalnes novada iedzīvotājiem novēlēt plaukt, zelt un satīcīgi dzīvot šajā



burvīgajā vietā. Es vēlētos vēl novēlēt, lai neatnāktu Rīga šeit. Vēl es gribētu novēlēt, lai Garkalnes novads paliktu stabils novads. Man liekas, ka Garkalnes novads ir bagāta vieta ar skaistiem mežiem, upēm, ezeriem, kanāliem.



Es Garkalnes novadā esmu iemīļējies.

MB-K: Paldies.

Mārcis Bauze-Krastiņš

KINOFILMAS „DVĒSEĻU PUTENIS” APMEKLĒJUMS



2019. gada 12. decembrī BMMP 9.klases skolēni devās uz mākslas filmu „Dvēseļu putenis”.Kāda tad bija šobrīd tik ļoti skatītā filma deviņklasnieku acīm raugoties:

Šī filma noteikti bija smaga un emocionāli grūta. Filma ir par karu, kad pat pašas ikdienišķākās lietas liekas savādākas nekā mūsdienās. Šī filma lika man daudz ko pārdomāt. Pēc tās noskatīšanās – novērtēt visu, kas man ir dots, un īpaši es novērtēju savu ģimeni.

Betija Nelķe

Šī filma bija par Latvijas vēsturi. Filma bija ļoti labi uzņemta. Es tik ļoti sajutu emocijas, kas bija rādītas filmā, ka pat saku raudāt. Filma bija emocionāla. Tā parādīja, cik skarba un mokpilna tomēr ir Latvijas vēsture.

Katrīna Grigorjāne

Man ļoti patika šī filma. Tai piemita, manuprāt, liels patriotisms. Manuprāt, katram latvietim ir jāredz šī filma.

Magdalēna Pildere

Man patika Miķelsona humors. Vienmēr jokoja, smējas, bet līdz vienam brīdim, kad sākās karš... Jasmīne Gavare

Šī filma bija par latviešu stēlnieku kaujām. Nebiju gaidījusi, ka no filmas tik daudz iegūšu. Bija jauki redzēt, ka kāds nesūdzas par Latviju – un cīnās tās dēļ. Caur asarām saprotu, ka esmu

ļoti pateicīga mūsu senčiem par Latvijas neatkarības iegūšanu un nosargāšanu. Šī ir pirmā latviešu filma, kas ir īstenībā laba un baudāma. Priecēja tas, ka cilvēki respektēja šo filmu, un filmas beigās ieturēja klusuma minūti.

Annija Feldmane

Ļoti laba filma. Man patika.

Dominiks Dadzītis

Tā ir emociju pilna un sāpinoša filma, jo atgādina mīlotoes cilvēkus, kuri gājuši bojā. Mani uzrunāja patriotiskums, kuru izrādīja latviešu karotāji. Tiem bija bail, bet viņi turpināja karot, līdz nomira godīgā cīņā.

Estere Gavare

Noskatoties filmu, aizdomājos par to, ka mums jābūt pateicīgiem, ka dzīvojam neatkarīgā valstī. Mums nav jāuztraucas par savu, savas ģimenes un valsts drošību. Filma man palīdzēja saprast, kas un kādos apstākļos notika Latvijas teritorijā kara laikā.

Justīne Siugale

Es noteikti šo filmu noskatīšos vēlreiz, jo man tā ļoti patika.

Evelīna Česka

Paldies Garkalnes novada domei par atbalstu transportam.

Inonanta Millere,
9. klases audzinātāja

GARKALNES NOVADA DZIMTSARAKSTU NODAĻĀ

Garkalnes novada iedzīvotāju saimei pievienojās
12 jaundzimušie (8 meitenes un 4 puikas).

Garkalnes novada dzimtsarakstu nodaļā
reģistrēti miršanas fakti:

Jānis Ekštets miris 80 gadu vecumā.

Irina Vaučenkova mirusi 79 gadu vecumā.

Jevgenija Kaša mirusi 82 gadu vecumā.

Hermanis Edvīns Andersons miris 79 gadu vecumā.

PAZIŅOJUMS PAR IZSOLI

Garkalnes novada domes Nekustamo īpašumu novērtēšanas un izsoles komisija paziņo, ka tiek rīkota atklāta nekustamā īpašuma atsavināšanas izsole ar augšupejošu soli.

Izsoles objekts: pašvaldībai piederošs nekustamais īpašums – neapbūvēts zemes gabals, adrese - **Liedaga iela 22, Priedkalnē, Garkalnes novadā** (kadastra Nr.8060 002 0820).

Izsole notiks: 2020. gada 5. februārī plkst.12.00, Brīvības gatvē 455, Rīgā, Garkalnes novada pašvaldības ēkas 3. stāvā pārrunu telpā.

Nosacītā izsoles sākuma cena EUR 4000,00 (četri tūkstoši euro 00 centi).

Izsoles solis EUR 100,00 (viens simts euro un 00 centi).

Izsoles Dalības maksa - EUR 50,00 (piecdesmit euro un 00 centi).

Izsoles Drošības nauda - EUR 40,00 (četrdesmit euro un 00 centi).

Izsoles Dalības maksa un Drošības nauda iemaksājami Garkalnes novada pašvaldības bankas kontā LV62UNLA0034105293100, A/S “SEB banka”, Vidzemes filiālē, (bankas kods UNLALV2X), norādot iemaksas mērķi līdz 29.01.2020.

Pieteikumi izsolei iesniedzami līdz 2020. gada 31. janvārim, plkst.12.00, Garkalnes novada Domes ēkas 3.stāvā, sekretariātā, Brīvības gatvē 455, Rīgā.

Ar izsoles nolikumu var iepazīties Garkalnes novada pašvaldības mājas lapā www.garkalne.lv sadaļā Garkalnes novada dome/Izsoles.

Izsoles uzvarētājam, samaksa par izsolē iegūto nosolīto nekustamo īpašumu veicama līdz 19.02.2020.



PARAKSTU VĀKŠANA TAUTAS NOBALSOŠANAS IEROSINĀŠANAI PAR APTURĒTĀJIEM LIKUMIEM

Garkalnes novada vēlēšanu komisija informē, ka parakstu vākšana tautas nobalsošanas ierosināšanai par apturētajiem likumu grozījumiem "Grozījumi Republikas pilsētas domes un novada domes vēlēšanu likumā" un "Grozījums likumā "Par pašvaldībām" (saistībā ar pašvaldību domes pilnvaru termiņiem ārkārtas vēlēšanu gadījumā) notiek no **16. janvāra līdz 14. februārim** Garkalnes novada domes telpās, **Brīvības gatve 455**, Rīga, LV-1024 pirmdienās, trešdienās, piektdienās un svētdienās no 9:00 līdz 13:00, kā arī otrdienās, ceturtdienās un sestdienās no 15:00 līdz 19:00.

Plašāka informācija CVK mājas lapā www.cvk.lv vai zvanot pa tālruni 67049999.

Garkalnes novada vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja
Santa Bubindusa